

TWO Chapter 571 ช่วยเหลือ

ตามที่คาดไว้ ยี่จิงจินทำให้เกิดการเสนอราคาอย่างบ้าคลั่ง

“60,000 เหรียญทอง!”

...

“150,000 เหรียญทอง!”

...

“250,000 เหรียญทอง!”

...

“300,000 เหรียญทอง!”

เพียง 10 นาที ราคาที่ทะยานไปถึง 300,000 เหรียญทอง

ราคาเริ่มต้นที่โกอาเสนอ ไม่อาจจะอ้างอิงใดๆได้ ผู้เล่นจึงใช้ราคาเสนอจาก 2 รายการแรก เป็นตัวอ้างอิงแทน

“400,000 เหรียญทอง!”

ในที่สุด หลินชิงก็เสนอราคา ซึ่งเทียบได้กับราคาของกระบี่ไท่ฮั่วในรายการแรก

หอบประมูลทั้งหมดเงยบลง

จากนั้นชั่วครู่ ความกระตือรือร้นและความเดือดพล่านก็ทะยานขึ้นสู่จุดสูงสุด

400,000 เหรียญทอง ยังไม่เพียงพอจะทำให้พวกเขาหวาดกลัวได้

ในงานประมูล มีรายการประมูลเพียง 10 รายการต่อปีเท่านั้น

แม้พวกเขาจะได้รับมาซักรายการ มันก็โชคดีมากแล้ว

ดังนั้น ตราบเท่าที่พวกเขามีเงินมากพอ พวกเขาจะไม่ยอมพลาดโอกาสใดๆ

“420,000 เหรียญทอง!”

“450,000 เหรียญทอง!”

การเสนอราคาของผู้เล่นยังคงดำเนินต่อไป และไม่มีทีท่าว่าจะหยุดลง

การแสดงออกที่เคร่งเครียดปรากฏบนใบหน้าของหลินชิง

เธอไม่ได้คาดว่า ยี่จิงจินจะทำให้เกิดปฏิกิริยาที่บ้าคลั่งเช่นนี้

ทุกคนทำตัวราวกับเป็นคนบ้า

บางคนคิดว่า ไกอาวางรายการนี้มาเพื่อพวกเขาหรือไม่

ทุกคนจึงเต็มไปด้วยความตื่นเต้นและบ้าคลั่งอย่างแท้จริง

“600,000 เหรียญทอง!”

หลินชิงเสนอราคาครั้งที่สอง ซึ่งเทียบได้กับอันดับในรายการที่สอง

เธอต้องการใช้กลยุทธ์ดังกล่าว เพื่อบังคับให้ผู้ที่ยังอยู่ระมัดระวัง ใน

ขณะเดียวกัน เธอก็ต้องการบอกกับคู่แข่งว่า เธอต้องการยี่จิงจิน

ตามที่คาดไว้ หลังจากthatเธอเสนอราคานี้ ผู้เล่นต่างก็ระมัดระวังกันมากขึ้น

เงิน 600,000 เหรียญทอง ไม่ใช่เงินก้อนเล็กๆ แม้แต่กับกิลด์ขนาดใหญ่ก็ตาม นอกจากนี้ พวกเขายังเสนอราคาเพื่อซื้อเทคนิคการบ่มเพาะกำลังภายใน ที่สามารถใช้ประโยชน์ได้เพียงคนเดียวอีกด้วย

ไม่มีใครสามารถใช้เงินทุนของกิลด์ตามที่พวกเขาต้องการจะทำได้

ปีที่แล้ว หลินชิงได้ใช้เงินจำนวนมาก เพื่อซื้อกระบี่ฉีชิงหลงหยวน ซึ่งก่อให้เกิดความไม่พอใจภายในกิลด์ โชคดีที่โอหยางโซวเปิดเมืองหยาซาน ซึ่งมันช่วยให้หลินชิงลดความไม่พอใจภายในกิลด์ลงได้

ทุกคนกำลังมองออกไปอย่างตื่นเต้น พวกเขากำลังรอดูว่า จะมีสถิติใหม่ในการประมูลอีกหรือไม่

ด้านนอกหอประมูล พวกเขาได้ทำการออกอากาศงานประมูลแบบเรียลไทม์

เมื่อเห็นว่าหลินชิงเสนอราคาที่สูงเสียดฟ้าถึง 600,000 เหรียญทอง มันทำให้ผู้คนต่างก็เดือดพล่าน เสียงเชียร์ของพวกเขาผสานเข้ากับคนอื่นๆ รวมกันจนกลายเป็นคลื่นขนาดใหญ่

สำหรับผู้เล่นทั่วไปที่ตั้งแวงลอย ราคา 600,000 เหรียญทองนี้ เป็นดั่งราคาของทองคำ

พวกเขาทั้งหมดมาเป็นพยานของตำนานผู้ที่มีความมั่งคั่งและร่ำรวย

“650,000 เหรียญทอง!”

ผู้ที่เสนอราคานี้เป็นซุนเฉินจุน ซึ่งเพิ่งจะได้รับยันต์ไปรยเมลิ็ดถั่วให้กลายเป็นทหารไป

การเคลื่อนไหวของเขา ทำให้ทุกคนประหลาดใจ

แม้แต่โอหยางโซวกี้อัดไม่ได้ที่จะมองไปที่ห้องสุทที่ 2

มันดูเหมือนว่า ในครั้งนี้ ตระกูลของซุนเซ็นจุนจะมั่งมันเป็นอย่างมาก

“700,000 เหรียญทอง!”

ก่อนที่ทุกคนจะหายตกใจ ก็มีการเสนอราคาอีกครั้ง

เช่นเดียวกับซุนเซ็นจุน ผู้ที่เสนอราคา ได้ทำลายสถิติการประมูลอีกครั้ง

นอกจากนี้ ผู้เสนาราคาใหม่ยังเพิ่มราคาด้วยเงิน 50,000 เหรียญทองในครั้ง
เดียวด้วย

ยี่จิงจินมีเสน่ห์เข้ายวนเกินกว่าที่คาดเดาเอาไว้

ผู้ที่เสนอราคาคนใหม่ เป็นสมาชิกอีกคนของพันธมิตร เฟิงฉิงหยาง

เรื่องนี้ไม่ได้ทำให้ทุกคนประหลาดใจ

เฟิงฉิงหยางเป็นคนโง่เง่าที่มีชื่อเสียงด้านศิลปะการต่อสู้

มันเห็นได้ชัดว่า เขาไม่มีเจตนาจะให้คนอื่นได้รับยี่จิงจินไป

เทคนิคการบ่มเพาะกำลังภายในของตระกูลเขา ยังคงไม่สามารถจะเทียบกับ
เทคนิคการบ่มเพาะกำลังภายในนี้ได้

ที่สำคัญที่สุดก็คือ เขาพบว่า ยี่จิงจินมีลักษณะพิเศษซ่อนอยู่ มันสามารถเพิ่ม
สถานะโครงสร้างร่างกายของผู้เล่นได้อย่างมาก

เนื่องจากเฟิงฉิงหยางมุ่งเน้นไปที่ศิลปะการต่อสู้ จึงไม่มีอะไรที่สำคัญกับเขามากไปกว่ายี่จิงจินแล้ว

อย่างไรก็ตาม เขากลับไม่ได้ร่วมการประมูลกระบี่ไท่อ้า

แน่นอนว่า เหตุผลหนึ่งก็เป็นเพราะ กระบี่ไท่อ้าไม่เหมาะกับเพลงกระบี่ที่เขาฝึกฝน จากกระบี่ที่มีชื่อเสียงทั้งสิบ ที่เขาสนใจมีเพียงกระบี่ลำดับที่สิบ กระบี่ฉิงหยิง

กระบี่ฉิงหยิงเป็นกระบี่ไร้รูป มันเป็นกระบี่ที่ลึกลับและคาดเดาได้ยากที่สุด

เมื่อพวกเขาเห็นว่าราคาของยี่จิงจินพุ่งสูงถึง 700,000 เหรียญทองอย่างฉับพลัน หลินชิงและไซซือหยุนก็แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน และยิ้มออกมาอย่างเจ็บปวดให้แกกัน

หลินชิงไม่ใช่คนโง่

แม้ว่าเธอจะสามารถควักเงิน 700,000 เหรียญทองออกมาได้ แต่มันก็ไม่คุ้มค่า

นอกจากนี้ มันยังไม่ใช่เทคนิคลับที่เหมาะสมที่สุดสำหรับหลินชิง เธอจึงไม่จำเป็นจะต้องทุ่มสุดตัวเพื่อซื้อมัน

ในทางกลับกัน ชุนเฉินจุนกำลังคิดอย่างลึกซึ้ง

ถ้าเป็นคนอื่นที่เสนอราคานะ ชุนเฉินจุนจะเพิ่มราคาอย่างไม่ลังเล

อย่างไรก็ตาม คนที่เสนอราคาก็คือ เฟิงฉิงหยาง

เฟิงฉิงหยางอาจถือได้ว่า เป็นพันธมิตรที่ใกล้ชิดกับเขามากที่สุดในพันธมิตรห
ยานหวง

ปัญหาเดียวกันก็คือ ชุนเฉินจุนก็ยังคงอยากได้ยี่จิงจินเช่นกัน

แต่แน่นอนว่า การฝึกฝนศิลปะการต่อสู้ ไม่ใช่เป้าหมายหลักของเขา

เขาเพียงต้องการจะใช้เทคนิคการบ่มเพาะกำลังภายในเพื่อเสริมสร้างร่างกาย
ของเขา นอกจากนี้ เขายังมีเงินจำนวนมหาศาล มันจึงเป็นเรื่องยากที่เขาจะ
ยอมแพ้ได้

ทุกคนกำลังรอให้ชุนเฉินจุนเสนอราคาอีกครั้ง

ชุนเฉินจุนเป็นเพียงคนเดียว ที่ยังไม่ยอมแพ้ในรายการนี้

คนอื่นๆ กำลังมองไปที่การต่อสู้ระหว่างทั้งสอง พวกเขาอยากรู้ว่า ทั้งสองจะ
ตัดสินใจทำอะไรต่อไป

อย่างไรก็ตาม ผู้ประมูลเริ่มนับถอยหลัง

“700,000 เหรียญทองครั้งที่ 1!”

ชุนเฉินจุนยังไม่ตอบสนอง การแสดงออกของเขาเป็นอย่างยากที่จะคาดเดา

“700,000 เหรียญทองครั้งที่ 2!”

ชุนเฉินจุนเงยหน้าขึ้นและหันไปหาเฟิงฉิงหยาง ก่อนจะกล่าวบางอย่างกับ
เขา

ทุกสายตามองไปที่ห้องสุทที่ 2

จากท่าทางของซุนเซินจุน มันเหมือนกับว่า เขากำลังจะเคลื่อนไหว

ผู้เล่นคนอื่นๆรีบมือ เพื่อเตรียมรับการต่อสู้ครั้งสุดท้าย

“700,000 เหรียญทองครั้งที่ 3!”

ในขณะนั้นเอง ผู้ดำเนินงานประมูลก็เคาะค้อน

ซุนเซินจุนไม่ได้เสนาราคาใดๆ มันจึงเหมือนกับว่า ซุนเซินจุนยอมแพ้ในการแข่งขันไป

ทั่วทั้งหอประมูลตกใจ

บางคนสังเกตเห็นปฏิกิริยาของซุนเซินจุน และตระหนักได้ว่า เขาเล่นเป็นคนโง่

ในขณะที่ผู้ประมูลเคาะครั้งแรก ซุนเซินจุนอาจจะยังลังเล

แต่ในการเคาะครั้งที่ 2 เขาได้ตัดสินใจยอมแพ้ เพื่อช่วยให้เฟิงฉิงหยางได้รับรายการที่สามไปอย่างสง่างาม

ในปัจจุบัน ทุกคนรู้สึกผิดหวัง

น่าเสียดาย มันได้จบลงแล้ว

อาจกล่าวได้ว่า ทุกคนโลภมากเกินไป

ในทางตรงกันข้าม เฟิงฉิงหยางมองไปที่ซุนเซินจุนด้วยรอยยิ้มกว้าง

TWO Chapter 572 คู่มือการฝึกอบรมทหารม้าเหล็กมองไกล

ซุนเซินจุนนั้นหลักแหลมมาก ระหว่างความแข็งแกร่งส่วนตัวและอนาคตของตระกูล เขาตัดสินใจเลือกอย่างหลัง เขายอมแพ้ในยี่จิงจิน เพื่อให้ได้รับความเป็นพันธมิตรกับเฟิงฉิงหยาง

ข้อตกลงนี้คุ้มค่าแน่นอน

เห็นได้ชัดว่า ซุนเซินจุนได้คิดถึงเรื่องนี้ ตระกูลของเขาให้ทุกอย่างที่พวกเขามี และพวกเขาจะไม่ยอมให้เขาทำตัวหยิ่งพยองและดื้อรั้นเกินไปได้ การกระทำทุกอย่างของเขา จะต้องเป็นประโยชน์ต่อตระกูล

สำหรับความสนใจส่วนตัว เขาไม่สามารถจะสนใจมันได้ชั่วคราว

สุดท้ายแล้ว เฟิงฉิงหยางจึงได้รับยี่จิงจินไปในราคาที่สูงเสียดฟ้าถึง 700,000 เหรียญทอง

ในสามรายการแรก แต่ละรายการดีกว่างานประมูลครั้งล่าสุดมาก หัวใจของเหล่าผู้เล่นจึงเต็มไปด้วยความตื่นเต้น

ในที่สุด ไกอากี้ได้ชะลอจังหวะของงานประมูลให้ช้าลง

รายการที่สี่เป็นตุ๊กตาตัวแทน

ในงานประมูลครั้งแรก โอหยางโซวซื้อตุ๊กตาตัวแทนได้ในราคาเพียง 250 เหรียญทอง

ในตอนนั้น ผู้เล่นยังไม่ได้ตระหนักถึงคุณค่าของตุ๊กตาตัวแทน แต่ในตอนนี้นันกลายเป็นสุดยอดไอเท็มสะสมสำหรับผู้เล่น

คุณสมบัติที่ทำให้การฟื้นคืนปราศจากบทลงโทษ กลายเป็นสิ่งที่มีคุณค่าอย่างมาก ยิ่งเมื่อเกมส์ดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง หากผู้เล่นมีตุ๊กตาตัวแทนในมือ พวกเขาจะรู้สึกปลอดภัย

อย่างไรก็ตาม รายการนี้ยังคงหายากมาก

ผู้เล่นจะได้รับรายการนี้เป็นรางวัลจากการทำควอสลูกโซ่ขนาดใหญ่เท่านั้น จากผลรวมคร่าวๆ ทั่วทั้งประเทศจีน คงจะมีตุ๊กตาตัวแทนรวมไม่เกิน 20 ตัว ในไกอ่าปีที่ 2

จากสถิตินี้ ทุกคนจะเห็นได้ชัดว่า มันหายากมากเพียงใด

แม้ว่ามันจะไม่ดึงดูดผู้เล่นเท่ากับ 3 รายการแรก แต่มันก็ยังคงเป็นรายการที่ได้รับความนิยม

สุดท้ายแล้ว มันถูกขายไปในราคาสูงถึง 200,000 เหรียญทอง

หลังจากนี้ไป ความนิยมตุ๊กตาตัวแทนจะเข้าสู่ระดับใหม่

ไม่ต้องสงสัยเลยว่า ตั้งแต่ปีที่ 3 นี้ไป ผู้เล่นที่ทำควอส จะมุ่งเน้นไปที่ควอสลูกโซ่ เพื่อนำตุ๊กตาตัวแทนนี้มาขาย

ตราบเท่าที่พวกเขาสามารถหามันได้ชักตัว พวกเขา ก็จะกลายเป็นเศรษฐีในชั่วข้ามคืน

.....

ผู้ดำเนินรายการประมุขยิ่งกว้าง เนื่องจากผลการประมูลดีกว่าปกติมาก

ถัดไปเป็นรายการที่ 5

ผู้คลุมสีแดงถูกดึงออก เผยให้เห็นรายการที่ 5 ซึ่งเป็นหนังสือเล่มเก่าๆเล่มหนึ่ง

ไม่ว่าหนังสือเล่มนี้จะเป็นคู่มือเทคนิคลับหรือคู่มือการบ่มเพาะกำลังภายใน มันต่างก็มีคุณค่าอย่างมาก

ผู้เล่นเต็มไปด้วยความตื่นเต้นอีกครั้ง

“คู่มือการฝึกอบอรมทหารม้าเหล็กมองโกล หลังจากเปิดใช้งานแล้ว จะได้รับเทคนิคการฝึกอบอรมลับทั้งหมดของทหารม้าเหล็กมองโกล ราคาเริ่มต้น 60,000 เหรียญทอง ไม่มีราคาซื้อ เชิญเสนอราคาของท่านได้!” ผู้ดำเนินงานประมูลประกาศ

มี 2 วิธี ที่ผู้เล่นจะสามารถฝึกทหารประเภทพิเศษได้

วิธีแรก ฝึกโดยใช้ขุนพลที่เกี่ยวข้อง

ตัวอย่างเช่น ไปฉีฝึกอบอรมมือกระบี่เดี่ยวหยิง

วิธีที่สอง ใช้คู่มือที่เกี่ยวข้องเพื่อฝึกอบอรม

คู่มือการฝึกอบอรมทหารม้าเหล็กมองโกลเป็นวิธีที่สอง เหมาะสำหรับดินแดนที่ไม่มีคู่มือที่เกี่ยวข้อง トラบเท่าที่มอบมันให้กับขุนพล แม้ว่าจะเป็นเพียงขุนพลทั่วไป ก็สามารถจะฝึกอบอรมทหารประเภทพิเศษขึ้นมาได้

ดังนั้น ลอร์ดที่มีความรู้จะเล็งเห็นความทรงคุณค่าของคู่มือนี้

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ลอร์ดในภาคเหนือ ดวงตาของพวกเขาแทบจะลุกเป็นไฟ

ลอร์ดในภาคเหนือขาดแคลนม้าศึกที่ดี แล้วม้าศึกของพวกเขา也不能够จะ
เทียบกับม้าศึกดั้งเดิมของมองโกลได้ และแม้ว่ากองกำลังทหารม้าของพวกเขา
จะแข็งแกร่ง แต่มันก็ไม่สามารถจะเทียบกับพลังต่อสู้ของทหารม้ามอง
โกลชั้นสูงได้

แม้แต่ม้าฉิงฟูของดินแดนซานไห่ก็ยิ่งขาดแคลน มันไม่สามารถจะขยายพันธุ์
ได้ทันกับความเร็วในการขยายตัวของดินแดน

โอหยางโซวกำลังวางแผนที่จะหาแหล่งม้าศึกใหม่

แต่น่าเสียดาย เขาเล็งเห็นผลลัพธ์เพียงเล็กน้อยเท่านั้น

ดินแดนในภาคเหนือแตกต่างออกไป พวกเขาอยู่ใกล้กับที่ราบมองโกล และ
พวกเขาสามารถฝึกอบรมชนเผ่าในทุ่งหญ้าได้ ในปัจจุบัน ที่ราบมองโกลยัง
ไม่ได้มีราชาที่ทรงอำนาจ

คนเสนอราคาส่วนใหญ่เป็นลอร์ดในภาคเหนือ

“120,000 เหรียญทอง!”

...

“250,000 เหรียญทอง!”

...

“400,000 เหรียญทอง!”

การเสนอราคาพุ่งขึ้นอย่างรวดเร็ว มันทำให้ลอร์ดทั่วไปทำได้เพียงเฝ้าดูด้วย
ความสิ้นหวัง

ผู้ที่ยังคงเสนอราคาแข่งกันอยู่ เหลือเพียงซาโพนุนและตีฉิน

เป็นอีกครั้งที่พันธมิตรหยานหวงทำการต่อสู้ภายใน

ในงานประมูลครั้งนี้ พันมิตรหยานหวงโดดเด่นอย่างแท้จริง

ไม่ว่าจะเป็นดินแดนห่านตาย หรือดินแดนอาซูรา พวกเขากำลังอยู่ใกล้กับที่ราบมองโกล

ดังนั้น ทั้งสองจึงมีความปรารถนาอย่างแรงกล้า ในคู่มือฉบับนี้

โดยเฉพาะซาโพนุน ที่นั่งเฝ้ามายาวนาน เขาต้องการก้าวเดินออกมาสู่สายตาสาธารณะอีกครั้ง

งานประมูลครั้งนี้ เป็นช่วงเวลาที่ดีสำหรับการเปิดตัว

ดังนั้น เขาจึงไม่สนใจการแสดงออกของตีฉิน และยังคงเสนอราคาของเขาต่อไป

“450,000 เหรียญทอง!” ซาโพนุนตะโกน

ใบหน้าของตีฉินดูน่าเกลียดเล็กน้อย ในระหว่างการแลกเปลี่ยนคะแนนความสำเร็จ เนื่องจากมีข้อควรพิจารณาอื่นๆ ตระกูลของเขาจึงไม่ได้แลกเปลี่ยนเงินมามากนัก ดังนั้น เขาจึงมีเงินจำกัดเมื่อเทียบกับคนอื่นๆ

“500,000 เหรียญทอง!” นี่คือการเสนอราคาครั้งสุดท้ายของเขาแล้ว

“550,000 เหรียญทอง!”

อย่างไรก็ตาม ซาโพนุนในตอนนี้อยู่ในตำแหน่งที่มั่นคงเป็นอย่างมาก

เมื่อตีเงินได้ยื่นการเสนอราคานี้ เขาไม่ได้แสดงความรู้สึกใดๆออกมาแม้แต่
น้อย

สุดท้ายแล้ว ซาโพนาก็ได้รับคู่มือการฝึกอบรมทหารม้าเหล็กมองโกลไป ใน
อนาคต จะมีกองกำลังทหารม้าที่แข็งแกร่งปรากฏตัวขึ้นในดินแดนอาซูรา

.....

ในช่วงพริบตา งานประมูลครั้งแรกได้จบลงแล้ว

บางคนมีความสุข ขณะที่คนอื่นๆรู้สึกเศร้า

ผู้ที่ได้รับผลตอบแทนดีที่สุดก็คือ พันธมิตรหยานหวง พวกเขาได้รับไปแล้วถึง
3 รายการ

งานประมูลครั้งหลัง ถูกหนดให้เดือดพล่านมากยิ่งขึ้น

หลังจากพักสั้นๆ การแสดงก็ดำเนินต่อไป

“คู่มือเทคโนโลยีการสร้างแก้ว หลังจากเปิดใช้งานแล้ว จะได้รับเทคโนโลยี
การสร้างแก้ว ราคาเริ่มต้น 40,000 เหรียญทอง ไม่มีราคาซื้อ เชิญเสนอ
ราคาของท่านได้!” ผู้ดำเนินงานประมูลประกาศ

แก้วไม่ใช่วัสดุสมัยใหญ่ ในความเป็นจริงแล้ว มันมีอยู่ตั้งแต่ในสมัยโบราณ

อย่างไรก็ตาม ในสมัยก่อน กระบวนการสร้างแก้วนั้นซับซ้อนเป็นอย่างมาก
มันเป็นสิ่งที่มีค่าเทียบได้กับทองและอัญมณี มีเพียงชนชั้นสูงเท่านั้นที่
สามารถจะครอบครองได้

เนื่องจากมันเป็นรายการจากโกอา มันย่อมไม่ใช่รายการธรรมดา

เทคนิคการทำความร้อนแก้ว ในคู่มือเทคโนโลยีนี้ ดีกว่าสมัยโบราณมาก มัน
ด้อยกว่าสมัยใหม่เพียงเล็กน้อยเท่านั้น

ดังนั้น นี่จึงเป็นโอกาสในการสร้างรายได้ปริมาณมหาศาลให้แก่ดินแดน

การผูกขาดเทคนิคนี้ จะมีค่ายิ่งกว่าการผูกขาดเงินทุน

ดังนั้น สำหรับเหล่าลอร์ดที่มีเงินอยู่ในมือแล้ว การใช้เงินทุนซื้อคู่มือ
เทคโนโลยีฉบับนี้ จึงเป็นดังหนทางสู่การทำงาน

ไม่ต้องสงสัยเลยว่า มันคุ้มค่ากับการลงทุนมากเพียงใด

แม้ว่าเงินจะด้วยค่าลง แต่การผูกขาดเทคโนโลยีเป็นเรื่องยาก เนื่องจาก
ข้อจำกัดต้นไม้เทคโนโลยีของเกมส์

ดังนั้น แม้แต่โอหยางโซวก็ยังถูกล่อลวงเมื่อได้เห็นมัน แต่น่าเสียดาย เขาขาด
ความสามารถในการแข่งขัน

TWO Chapter 573 เซตอุปกรณ์ระดับพระเจ้า

คู่มือเทคโนโลยีการสร้างแก้ว มากพอที่จะทำให้ทุกคนบ้าคลั่งได้ เพียงไม่ถึง
10 นาที ราคาเสนอก็พุ่งขึ้นไปถึง 400,000 เหรียญทอง

โอหยางโซวสงสัยว่า ไกอากำลังใช้งานประมูลครั้งนี้ เพื่อรวบรวมเงินปริมาณ
มหาศาลหรือไม่ นอกเหนือจากตุ๊กตาตัวแทนแล้ว ไม่มีรายการใดที่ขายต่ำ
กว่า 400,000 เหรียญทองเลย มันเป็นอะไรที่น่ากลัวเป็นอย่างมาก

“550,000 เหรียญทอง!”

นี่เป็นครั้งแรกที่สื่อ่งป่าเสนอราคาในงานประมูล ราคานี้เกือบจะถึงขีดจำกัดของเขาแล้ว

เดิม ชุนเซ็นจต้องการจะเสนอราคาเพื่อซื้อคู่มือเทคโนโลยีนี้

ปัญหาก็คือ สื่อ่งป่ายอมให้เขาได้รับยันต์ในก่อนหน้านี้แล้ว

ถ้าเขายังจะแข่งขันกับสื่อ่งป่า มันอาจจะเป็นสิ่งที่ดูน่าเกลียด

สุดท้ายแล้ว คู่มือฉบับนี้จึงตกไปอยู่ในมือของสื่อ่งป่า

พันธมิตรหยานหวงได้รับอีกรายการแล้ว

รายการที่ 7 เป็นอัญมณีขนาดใหญ่

“หินพื้นที่ขนาดยักษ์ สามารถขยายพื้นที่เก็บของได้ถึง 10,000 ลูกบาศก์เมตร ราคาเริ่มต้น 40,000 เหรียญทอง ไม่มีราคาซื้อ เชิญเสนอราคาของท่านได้!” ผู้ดำเนินงานประมูลประกาศ

โอหยางโซวใช้หินพื้นที่ขนาดใหญ่ เพื่อขยายถุงเก็บของของเขาให้มีขนาด 1,000 ลูกบาศก์เมตรแล้ว หินพื้นที่ขนาดยักษ์นี้จึงเหมาะกับเขา

เมื่อเขาคิดถึงแผนการเดินทางแล้ว โอหยางโซวก็ถูกล่อลวงในทันที

“ท่านน้ำ ให้ข้ายืมเงินซัก 200,000 เหรียญทองได้หรือไม่?” โอหยางโซวถามหลินชิง

หลังจากที่พลาดยี่จิงจิน เธอก็มีเงินทุนมหาศาลอยู่ในมือ

“เจ้าสนใจมันหรือ?” หลินชิงถาม

“ใช่!”

“ตกลง!” หลินชิงยอมบับอย่างไม่ลังเล

กล่าวตามจริง เธอเคยยืมเงินจากโอหยางโซว เพื่อซื้อกระป๋องซึ่งหลงหวนเมื่อปีที่แล้ว และเขาไม่ค่อยเปิดปากขอความช่วยเหลือมากนัก เธอจึงไม่มีเหตุผลที่จะปฏิเสธคำขอของเขา

ในระหว่างการสนทนาสั้นๆของพวกเขា ราคาได้ทะยานไปแล้ว 200,000 เหรียญทอง

เมื่อราคาสูงขึ้น ผู้เล่นก็เริ่มระมัดระวังมากขึ้น

สำหรับผู้เล่น หินพื้นี่ขนาดยักษ์ ไม่ได้มีความจำเป็นมากนัก โดยเฉพาะเมื่ออยู่ในสนามรบแล้ว จะถูกห้ามใช้ถุงเก็บของ

สำหรับผู้เล่าทั่วไป เพียงถุงเก็บของขนาดใหญ่หรือกลาง ก็มากเกินไปแล้ว หากไม่ใช่ว่ามีการแลกเปลี่ยนคะแนนความสำเร็จ ราคาของมันก็คงจะไม่สูงถึง 200,000 เหรียญทอง

แต่แน่นอนว่า ยังคงมีผู้เล่นจำนวนมากที่ยินดีจะเสนอราคา

เมื่อเห็นเช่นนั้น โอหยางโซวกก็เสนอราคาครั้งแรกของเขา “300,000 เหรียญทอง!”

ในฉับพลัน ทัวทั้งหอประมูลกลายเป็นแข่งค้ำ

การเสนอราคาของเขาไม่ได้ทำให้ผู้เล่นตกตะลึง เพียงแต่มันเป็นการเสนอราคารั้งแรกของเขา เนื่องจากความโดดเด่นในงานประมูลครั้งก่อนๆ ทุกคนจึงกลั่นกรองทุกการเคลื่อนไหวของเขา

พื้นหลังของเขาไม่ได้เป็นความลับ

เขาเกิดในตระกูลธรรมดาทั่วไป อย่างไรก็ตาม เขากลายเป็นลอร์ดที่ทรงอำนาจมากที่สุดในโลก เรื่องนี้ได้อัปเดตอย่างแพร่หลายในฟอรัม และผู้เล่นทั่วไปต่างก็เคารพบูชาเขา

ดังนั้น แม้ว่าเขาจะเสียเปรียบจากเหตุการณ์การแลกเปลี่ยน ก็ยังคงไม่มีใครกล้าดูถูกเขา

ดินแดนซานไห่ไม่จำเป็นจะต้องพิสูจนอะไรต่อโลก การดำรงอยู่ของมัย เป็นดังภัยคุกคามขนาดใหญ่

อย่างไรก็ตาม เขายังคงแสดงตัวออกมาในครั้งนี้

ดังนั้น ทุกคนจึงเลือกที่จะดูและชม แม้แต่สิ่งเจ่อจื่อเฉิน ผู้ซึ่งมักจะก่อปัญหาและซุนเฉินจุน ผู้ซึ่งมีความเกลียดชังต่อโอหยางโซว ก็ไม่ได้ก้าวออกมา

นี่คืออำนาจ! นี่คือนพลัง!

สุดท้ายแล้ว โอหยางโซวก็ได้รับหินพื้นที่ขนาดยักษ์มากอย่างราบรื่น

รายการที่ 7 นี้ อาจกล่าวได้ว่า มันจบลงด้วยความตื่นเต้นเร้าใจ

อย่างไรก็ตาม รายการต่อไปกลับทำให้ผู้คนในหอประมูลแทบจะคุ้มคลั่ง

รายการที่ 8 และ 9 ถูกเปิดเผยพร้อมกัน มันเป็นชุดเกราะและรองเท้าบูท
อย่างละ 1 ชุด

ไม่ว่าจะเป็นชุดเกราะหรือรองเท้าบูท มันต่างก็เปล่งประกายแวววาว

บรรดาผู้ที่รู้เกี่ยวกับอาวุธและอุปกรณ์ เข้าใจอย่างชัดเจนว่า มีเพียงอาวุธและ
อุปกรณ์ระดับพระเจ้าเท่านั้น ที่จะส่องประกายเช่นนี้ได้

คงจะมีเพียงโกอาเท่านั้น ที่กล้าประมูลอุปกรณ์ระดับพระเจ้าทั้ง 2 ชิ้น ใน
ครั้งเดียว

ทุกคนอยู่ในบรรยากาศที่หายใจได้อย่างยากลำบาก

คนที่อยู่บนถนนด้านนอกหอประมูล รู้สึกว่าเลือดของพวกเขาเดือดพล่าน
และความตื่นเต้นของพวกเขาไม่ได้ด้อยไปกว่าผู้ที่อยู่ในหอประมูลเลย

ดวงตาของผู้เล่นเต็มไปด้วยความโลภและความปรารถนา

อาวุธและอุปกรณ์ระดับพระเจ้า เป็นสิ่งที่ทุกคนใฝ่ฝันถึง

เมื่อผู้ดำเนินงานประมูลเห็นปฏิกิริยาของพวกเขา เขาก็ยิ้มออกมา และ
นำเสนอรายการทั้งสองนี้ “ชุดเกราะนี้เป็นที่รู้จักในชื่อ ชุดเกราะเมฆา
นางแอ่นสัตว์ร้ายทองคำ ส่วนรองเท้าบูทเป็นที่รู้จักในชื่อ รองเท้าบูท
พระจันทร์โล่คลื่นเมฆา หรือเรียกรวมกันว่า เซตอุปกรณ์ระดับพระเจ้า โลहित
สงคราม พวกมันจะถูกประมูลด้วยกัน ราคาเริ่มต้น 120,000 เหรียญทอง ไม่
มีราคาซื้อ เชิญเสนอราคาของท่านได้!”

ความใจกว้างของโกอา ได้เกินกว่าความคาดหวังของทุกคนอีกครั้ง มันเป็น
เซตอุปกรณ์ระดับพระเจ้าที่ยอดเยี่ยม ไม่ต้องสงสัยเลยว่า ทุกคนจะทำทุก
อย่างเพื่อประมุขมัน

ถ้าพวกเขาแยกอุปกรณ์ทั้งสองออกจากกัน แน่นอนว่าพวกเขาจะได้รับความ
เกรี้ยวกราดจากผู้เล่น

สำหรับอุปกรณ์เซต หากเหนือจากลักษณะพิเศษของตัวอุปกรณ์แล้ว มันยังมี
ลักษณะพิเศษของเซตอุปกรณ์ด้วย

การรวบรวมอุปกรณ์เซตระดับพระเจ้า เป็นเป้าหมายสุดท้ายของผู้เล่นนัก
ผจญภัย

ด้านหน้าของพวกเขา อุปกรณ์ระดับพระเจ้า 2 ชิ้นปรากฏขึ้นพร้อมๆกัน

แม้ว่าชิ้นส่วนที่เหลือของเซต โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาวุธที่เป็นแกนหลักนั้นจะ
หายากเป็นอย่างยิ่ง แต่มันก็มากพอที่จะทำให้ผู้เล่นบ้าคลั่งได้

ไม่มีผู้นำกิลด์ใดรักษาความสงบเอาไว้ได้

ในทางตรงกันข้าม ผู้เล่นทั่วไปได้สูญเสียความหวัง และพวกเขาไม่ได้สนใจที่
จะเสนอราคา

“550,000 เหรียญทอง!”

ผู้นำกิลด์ 18 นักขี่ม้าแห่งหยานหยุน หยานจื่อหลี่सान ยากจะเก็บเงียบได้
เขาจึงเสนอราคาเป็นคนแรก

ตามที่คาดหวัง เพียงแค่การเสนอราคาครั้งแรก ก็ทำให้ผู้เล่นทั่วไปรู้สึกท้อใจแล้ว

รายการนี้ถูกกำหนดให้เป็นการต่อสู้ระหว่างเหล่าผู้นำที่โดดเด่น

เซตอุปกรณ์โลหิตสงคราม เหมาะสำหรับผู้เล่นนายทหาร จอมยุทธ์อย่างยี่เจี้ยนสื่อหลายและหลินชิง ไม่ยินดีที่ใส่ชุดเกราะหนักเช่นนั้น

“600,000 เหรียญทอง!”

ผู้นำกิลด์ศาลายี่เมิ่ง เมิ่งหยุนถันตึง มีเจตนาในการแข่งขันรายการนี้ เขามีอาชีพเป็นนายทหารม้า

การประมูลครั้งนี้ ไม่ใช่การต่อสู้ของกิลด์ 10 อันดับแรกเท่านั้น

“700,000 เหรียญทอง!”

อีกคนที่เข้าร่วมการไล่ล่าเซตอุปกรณ์โลหิตสงครามก็คือ แสงจันทร์เหนือแม่น้ำ

แม้สมาชิกส่วนใหญ่ของศาลาฉิงเฟิงจะเป็นนักยุทธศาสตร์ แต่ผู้นำกิลด์ของพวกเขาเป็นนายทหาร

“800,000 เหรียญทอง!”

การเพิ่มราคา เกิดขึ้นครั้งละ 100,000 เหรียญทอง

ฉากดังกล่าวพอจะทำให้ผู้คนบ้าคลั่งได้

ผู้ที่เสนอราคาประมูลครั้งนี้ เป็นผู้เล่นนักพนันอันดับที่ 1 ของประเทศจีน ซึ่งเป็นผู้นำกิลด์ กลุ่มทหารรับจ้างอสูรโลหิต การพนันอสูรโลหิต

การพนันอสูรโลหิตก็เป็นนายทหารเช่นกัน

ผู้เล่นนายทหารผู้ยิ่งใหญ่ทั้งสี่ของประเทศจีน ได้โยนตัวเองเข้าสู่การไล่ล่าเซตอุปกรณ์นี้ทีละคนทีละคน

อย่างไรก็ตาม ทุกคนมีกิลด์ขนาดใหญ่ให้กับสนับสนุน

แม้แต่การพนันอสูรโลหิต ก็ยังไม่มั่นใจว่าจะชนะ 100%

ตอนนี้ ทุกอย่างขึ้นอยู่กับว่า ใครยินดีจะทุ่มเงินมากกว่ากัน

ตามที่คาดไว้ ผู้ที่ประมูลคนแรกอย่าง หยานจื่อหลี่सान ยังคงไม่ยอมแพ้

กลิ่นของดินระเบิด ที่พร้อมจะระเบิดออกมาได้ทุกเมื่อ ค่อยแพร่กระจายออกไป

ทุกคนเฝ้าติดตามดูวินาทีแห่งประวัติศาสตร์นี้ จนเกือบจะหยุดหายใจ

TWO Chapter 574 การปรับโครงสร้างดินแดน

คนนับหมื่นๆจ้องมองไปยังการเสนอราคาที่น่าตกตะลึงนี้อย่างหวาดกลัว

“1 ล้านเหรียญทอง!”

ผู้ที่เสนอราคาก็คือ การพนันอสูรโลหิต

เมื่อแสงจันทร์เหนือแม่น้ำได้ยिनการเสนอราคานี้ ใบหน้าของเขาก็กลายเป็น
แข็งค้าง เขาเป็นคนแรกที่ยอมถอนตัวออกจากการไล่ล่านี้ เงินทุนในมือของ
เขา ไม่เพียงแค่ว่าต้องใช้สนับสนุนกิลด์เท่านั้น เขายังต้องดูแลดินแดน
สอดคล้องด้วย เขาจึงไม่สามารถจะทุ่มหมดหน้าตักได้

“1.1 ล้านเหรียญทอง!”

หยานจื่อหลี่सानกัดฟันและเลือกที่จะสู้

สุดท้ายแล้ว ก็เหลือการผจญภัยสีโลหิตและหยานจื่อหลี่सानเท่านั้น ที่กำลังต่อสู้
กัน

“1.2 ล้านเหรียญทอง!”

แน่นอนว่า การผจญภัยสีโลหิต ไม่คิดที่จะยอมแพ้ง่ายๆ

“1.25 ล้านเหรียญทอง!”

ความต้องการต่อสู้เต็มอยู่ในสายตาของหยานจื่อหลี่सान

แต่ทุกคนเห็นได้อย่างชัดเจนว่า เขาได้มาถึงขีดจำกัดของเขาแล้ว

ในขณะที่ การผจญภัยสีโลหิตยังคงเสนอราคาของเขาต่อไป

“1.35 ล้านเหรียญทอง!”

ตามที่คาดไว้ ผู้เล่นนักผจญภัยอันดับหนึ่งของประเทศจีน เพิ่มราคาได้อีก
100,000 เหรียญทอง จากนั้น การผจญภัยสีโลหิตก็หันไปกล่าวกับหยานจื่อ
หลี่सानว่า “พี่ชายหยาน นี่เป็นการเสนอราคาสุดท้ายของข้าแล้ว”

เห็นได้ชัดว่า การผจญภัยสีโลหิต ไม่ต้องการจะดำเนินการต่อสู้ต่อไปโดยไม่มีขีดจำกัด

1.35 ล้านเหรียญทอง ถือว่าแพงอย่างมาก แม้แต่หลินชิงก็ไม่สามารถจะนำเงินออกมาได้มากขนาดนี้

ตามที่คาดไว้ กลุ่มทหารรับจ้างอสูรโลหิต มีรากฐานที่น่าอัศจรรย์อย่างแท้จริงเมื่อหยานจื่อหลี่सानได้ยินคำกล่าวนี้ เขาก็ถอนหายใจและยอมถอนตัวอย่างไม่เต็มใจ

เพียงพริบตาเดียว ก็มาถึงการประมูลรายการสุดท้าย

รายการสุดท้ายที่ถูกเปิดเผยออกมาก็คือ ยันต์

“ยันต์อัญเชิญขุนพลทางประวัติศาสตร์ระดับจักรพรรดิ หลังจากที่เปิดใช้งานแล้ว มีโอกาส 100% ที่จะอัญเชิญได้ขุนพลในประวัติศาสตร์ระดับจักรพรรดิ ราคาเริ่มต้น 100,000 เหรียญทอง ไม่มีราคาซื้อ เชิญเสนอราคาของท่านได้!” ผู้ดำเนินงานประมูลประกาศ

ยันต์นี้หายากยิ่งกว่าตุ๊กตาตัวแทน

ไม่เพียงแค่ว่าจะเป็นยันต์อัญเชิญระดับจักรพรรดิเท่านั้น แต่มันยังเป็นยันต์อัญเชิญประเภทที่เฉพาะเจาะจง โดยไม่ได้ทำการสุ่มด้วย

หลังจากได้เห็นเซตอุปกรณ์โลหิตสงคราม ผู้เล่นค่อนข้างจะสงบเมื่อได้เห็นรายการนี้

คนที่ต้องการมันอย่างแท้จริง มีเพียงผู้เล่นลอร์ดเท่านั้น

หรือกล่าวอีกอย่างก็คือ เหล่าคนที่ขาดแคลนทุนผลที่สามารถช่วยงานของพวกเขาได้

อย่างไรก็ตาม ลอร์ดที่มีอำนาจและเงินทุนมากพอ ทั้งหมดอยู่ในพันธมิตรหยานหวง

ในพันธมิตรหยานหวง ตี๋เฉินมีเหลียนผอ, ชุนเฉินจุนมีเถียนตาน และสือ่งป้า มีหฺวู่ฉี พวกเขาทั้งหมดเป็นขุนพลที่มีชื่อเสียงในยุคของพวกเขา จานหลางเองก็มีเจ้าจวง และเขาก็เป็นทหารอยู่แล้ว เขาจึงไม่ได้ต้องการขุนพลมากนัก

สำหรับเฟิงฉิงหยาง เขาไม่ได้สนใจเรื่องนี้มากนัก

ดังนั้น คนที่ปรารถนายันต์อันเชิณนี้ จึงมีเพียงซาโพบุณ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หลังจากที่เขาได้รับคู่มือการฝึกอบรมทหารม้าเหล็กมองโกลมา เขาจึงต้องการขุนพลที่จะเป็นผู้นำและบัญชาการกองทัพของเขา

แต่น่าเสียดาย ภายในพันธมิตร ไม่มีใครใกล้ชิดกับเขา และไม่มีใครต้องการให้เขาได้รับมันอย่างง่ายดาย

แม้ว่าตี๋เฉินและคนอื่นๆ จะมีขุนพลที่มีชื่อเสียงอยู่ในดินแดนของพวกเขาแล้ว แต่พวกเขาก็ยังคงต้องการเพิ่มอีก เพราะเมื่อเทียบกับดินแดนซานไห่แล้ว ขุนพลของพวกเขา ยังคงด้อยกว่ามาก

หลังจากที่พยายามอย่างหนัก ในที่สุดก็เป็นซาโพบุณที่ได้รับยันต์ไปในราคา 650,000 เหรียญทอง

งานประมูลครั้งนี้จึงสิ้นสุดลงอย่างเป็นทางการ

จากการประมูลทั้ง 10 รายการ มั่นคิดเป็นเงินทั้งหมด 5.25 ล้านเหรียญทอง
งานประมูลในครั้งนี้ ถูกกำหนดให้เป็นตำนานความมั่งคั่งที่จะถูกบันทึกไว้ใน
ประวัติศาสตร์

หลังจากที่การประมูลสิ้นสุดลงแล้ว ผู้ดำเนินงานประมูลก็ประกาศข่าวที่น่า
ตกตะลึงออกมา

มันเป็นสิ่งที่ทุกคนไม่ได้คาดหวังไว้

งานประมูลในครั้งนี้ จะเป็นงานประมูลครั้งสุดท้ายในประเทศจีน

ในปีต่อไป มันเป็นไปได้ที่ผู้เล่นจะซื้อรายการที่ทรงคุณค่าได้เช่นเดียวกับ
งานประมูลในครั้งนี้อีก

เมื่อทุกคนได้ยินข่าวนี้ พวกเขาก็อุทานออกมาอย่างตกตะลึงในทันที
มีเพียงโอหยางโซวเท่านั้น ที่ยังคงสงบอยู่

ในฐานะผู้ที่กลับมาเกิดใหม่ เขาได้คาดการณ์เหตุการณ์นี้ไว้แล้ว

นอกจากนี้ เขายังรู้อีกว่า ในปีที่ 4 ของโกอา แม้จะไม่มีงานประมูลในชิงตู
แล้ว แต่โกอาจะจัดงานประมูลระดับโลกขึ้นแทน

ในเวลานั้น ทุกคนในโลกจะต่อสู้เพื่อ 10 รายการที่ทรงคุณค่า เพียงแค่ 1 ใน
นั้น ก็สามารถทำให้ทุกคนเดือดพล่านได้แล้ว

หลังจากที่กำหนดวันชุมนุมของพันธมิตรซานไห่กับไปฮัวและคนอื่นๆแล้ว โอ
หยางโซวก็ออกจากหอประมูลไป

แน่นอนว่า เขายังไม่ได้ออกไปจากซิงตู

เนื่องจากเขาได้มาที่นี่แล้ว เขาจึงจำเป็นจะต้องมีการสนทนากับพันธมิตรของเขา จิ้นหยิงฮูและเมิ่งหนุนั่นตึง สถานที่ยังคงเป็นสำนักงานของดินแดนซานไห่ในซิงตู

ทั้งสามพูดคุยกันตลอดทั้งบ่าย ก่อนจะแยกย้ายกัน

ในคืนนั้น โอหยางโซวได้กลับไปยังเมืองซานไห่

วันรุ่งขึ้น หลังจากครึ่งเดือนของการปรึกษาหารือและวางแผนปรับโครงสร้างใหม่สำหรับรัฐบาลขุนพลผู้ว่าราชการแห่งหนานเจียง ในที่สุด มันก็ถูกประกาศออกมาอย่างเป็นทางการ เป็นอีกก้าวที่สำคัญสำหรับระบบการปกครองดินแดน

แผนการทั้งหมดเกี่ยวข้องกับการปรับโครงสร้างหน่วยงาน 3 ขั้นตอน

ขั้นแรก พวกเขาจะอัปเดตกรมทั้งสิ้น

กรมการปกครอง, กรมการเงิน, กรมกิจการภายใน และกรมกิจการทหาร จะกลายเป็น ‘ทบวง’

การเปลี่ยนชื่อจะทำให้การดำเนินการชัดเจนมากขึ้น

ประการแรก กรมกิจการภายในเดิม มีกรมการศึกษา, วิทยาศาสตร์, วัฒนธรรม และสาธารณสุขอยู่ภายใต้ ขณะที่กรมกิจการทหารเดิม มีกรมโลจิสติกส์ทางทหารอยู่ภายใต้

หลังจากที่อัปเดตขึ้นมาเป็นทบวงแล้ว ความไม่ชัดเจนจะถูกลบหายไป

ประการที่สอง ลำดับการปกครองทั้งสาม จังหวัด, อำเภอ และเมือง จะเป็นไปตามโครงสร้างของรัฐบาลขุนพลผู้ว่าราชการแห่งหนานเจียง ที่มีเฉพาะกรมกิจการทหารเท่านั้น ที่จะถูกเว้นไว้

คำจำกัดความและการกำหนดตำแหน่งที่ไม่ชัดเจน ระหว่างกรมในส่วนการปกครองอื่นๆกับรัฐบาลขุนพลผู้ว่าราชการแห่งหนานเจียง หลังจากการปฏิรูป ทบวงใหม่ทั้งสี่จะกลายเป็นเอกลักษณ์ที่ไม่เหมือนใคร

แม้ว่าชื่อของหน่วยงานจะเปลี่ยนไปหลังจากอัปเกรด แต่ผู้นำจะยังไม่เปลี่ยนแปลง

โอหยางโซวคิดเกี่ยวกับการแต่งตั้งพวกเขาเป็นเสนาบดีอย่างเป็นทางการ

ถึงอย่างนั้น แม้ว่าเขาจะมีอำนาจในการจัดตั้งรัฐบาล และเป็นที่ยอมรับของประชาชน แต่เขาก็คงไม่มีสิทธิ์ที่จะแต่งตั้งเสนาบดีได้อย่างเป็นทางการ

การจะแต่งตั้งพวกเขาเป็นเสนาบดีนั้น ข้ามเส้นเกินไป จึงเป็นธรรมดาที่โอหยางโซวจะไม่กล้าแต่งตั้งพวกเขา เป็นเสนาบดีอย่างเป็นทางการ

เฉพาะหลังจากที่เขาก่อตั้งประเทศแล้วเท่านั้น เขาถึงจะสามารถดำเนินการดังกล่าวได้อย่างแท้จริง

ขั้นที่สอง การขนานทบวงทั้งสี่

หลังจากที่ทำลายประเทศไท่ผิงแล้ว ดินแดนซานไห่ก็ขยายออกไปจนมีขนาดถึง 7 จังหวัด

โครงสร้างในปัจจุบันของ 4 กรม 17 ฝ่าย ยังไม่เพียงพอที่จะดูแลทั่วทั้งดินแดนได้

ยกตัวอย่างเช่น ฝ่ายตรวจสอบพิเศษ

จากความคิดเริ่มต้นของเขา พวกเขาจะรับผิดชอบการควบคุมข้าราชการในดินแดน แต่ในความเป็นจริง ฝ่ายนี้แค่รับผิดชอบการตรวจสอบข้าราชการและพนักงานราชการเท่านั้น แตกต่างไปจากการควบคุมเหล่าข้าราชการการปกครองอย่างแท้จริง

โอหยางโชวต้องการจะปรับปรุงมันให้สมบูรณ์ เขาจึงไม่มีทางเลือกอื่นอีก

หากอัฟเกรดและขยายฝ่ายตรวจสอบพิเศษ ปัญหาดังกล่าวก็จะไม่เกิดขึ้นอีก

ปัญหาเดียวก็คือ กรมการศึกษา, วิทยาศาสตร์, วัฒนธรรม และสาธารณสุข โอหยางโชวต้องการผลักดันการปฏิรูปสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานของประชาชน แต่เขารู้ดีว่า ฝ่ายวัฒนธรรมและฝ่ายการศึกษา ไม่สามารถจะจัดการได้ ดังนั้น เขาจึงทำได้เพียงอัฟเกรดมันเท่านั้น

มีปัญหาด้านการปกครองคล้ายๆกันนี้มากมาย

ดังนั้น พวกเขาจึงจำเป็นต้องขยายทบวงทั้งสิ้น

TWO Chapter 575 กองทัพพันธมิตรทั้งหมดออกโจมตี

ในความเป็นจริง การขยายทบวงทั้งสิ้น จะช่วยให้เกิดการแบ่งหน้าที่เฉพาะของหน่วยงานต่างๆ ที่อยู่ภายใต้ให้ชัดเจนมากขึ้น ซึ่งจะช่วยรับมือกับปัญหาที่รุนแรงและซับซ้อนมากขึ้นได้ดียิ่งขึ้น

เมื่อได้รับการเติมเต็มแล้ว ฝ่ายต่างๆ ก็จะเริ่มเลื่อนเป็นเป็นกรม

ก้าวแรก คือ ฝ่ายตรวจสอบพิเศษ ที่อยู่ภายใต้ทบวงการปกครอง มันจะเลื่อนเป็น กรมควบคุมข้าราชการ

กรมควบคุมข้าราชการ จะทำหน้าที่คล้ายกับกรมบุคคลในสมัยโบราณ ภายใต้กรมนี้ จะประกอบไปด้วย ฝ่ายบุคคล, ฝ่ายการกุศล, ฝ่ายการประเมิน และฝ่ายบันทึกประวัติ

สำหรับตำแหน่งเจ้ากรมควบคุมข้าราชการ โอหยางโซวเลือก จางถึงหยู

ระบบจดหมายเหตุที่จางถึงหยูเคยจัดตั้งขึ้นในอดีต ได้รับการยอมรับและใช้งานมาจนถึงปัจจุบัน มันถึงเวลาแล้ว ที่เขาจะผลักดันผลงานที่ยอดเยี่ยมของเขาออกมาในดินแดน

นอกเหนือจากจะดำรงตำแหน่ง เจ้ากรมควบคุมข้าราชการแล้ว จางถึงหยูยังจะดำรงตำแหน่ง รองเจ้าทบวงการปกครองด้วย นี่จะทำให้เขาสามารถควบคุมกรมและฝ่ายอื่นๆ ที่อยู่ภายใต้ทบวงการปกครองได้

แม้แต่ซูเจ้อ ก็ไม่ได้รับสิทธิพิเศษนี้

ด้วยการก้าวกระโดดเพียงครั้งเดียว จางถึงหยุดกลายเป็นลำดับที่ 2 ของทบวง
การปกครอง ตำแหน่งของเขา เป็นรองเพียงเสี่ยวเหอเท่านั้น

เห็นได้ชัดว่า โอหยางโซวให้ความสำคัญกับเขามากเพียงใด

หัวหน้าฝ่ายตรวจสอบพิเศษเดิม ฉินซีเจี้ยน จะกลายเป็นหัวหน้าฝ่ายการ
ประเมิน

แม้ว่าเขาจะไม่ได้มีผลงานที่สะดุดตานัก แต่เขาก็ทำงานอย่างหนักและ
รับผิดชอบฝ่ายตรวจสอบพิเศษเป็นอย่างดีมาโดยตลอด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
หลังจากที่มีการเปลี่ยนเจ้ากรมการปกครอง เขาสามารถช่วยควบคุม
เสถียรภาพการปกครองของดินแดนได้เป็นอย่างดี ความสามารถของเขาอาจ
กล่าวได้ว่า มันคงเส้นคงว่าอยู่เสมอ และน่าประทับใจอย่างแท้จริง

การวางเขาไว้ที่ฝ่ายการประเมิน แสดงให้เห็นว่า เขาได้รับการยอมรับจากโ
หยางโซวแล้ว

ก้าวที่สอง คือ พวกเขาจะเลื่อนฝ่ายกำกับดูแล เป็นกรมกำกับดูแล

บทบาทของกรมกำกับดูแล จะคล้ายกับกรมตรวจการในสมัยโบราณ มันจะมี
หน้าที่หลักในการตรวจสอบบัญชี, ฟ้องร้อง และให้คำแนะนำ ใน
ขณะเดียวกัน มันยังมีอำนาจในการพิจารณาคดีพิเศษด้วย

กรมกำกับดูแล จะได้รับอำนาจมากขึ้น และมีความรับผิดชอบมากขึ้น

ทบวงกิจการภายในในอนาคต จะเป็นการรวมตัวกันของ การกำกับดูแล,
การพิพากษา และศาลสูงสุดในสมัยโบราณ ให้เป็นหนึ่งเดียว

หัวหน้าฝ่ายกำกับดูแลเดิม ชางจิงเจี้ยน จะยังคงดำรงตำแหน่งเจ้ากรมกำกับดูแล

ในฐานะข้าราชการ ชางจิงเจี้ยนเป็นคนที่แข็งแกร่งและยุติธรรม เขากล้าที่จะกล่าวถ้อยคำภายในใจของเขาออกมา เขามีความเด็ดขาดของผู้มีศิลปะการต่อสู้ และมีสติปัญญาของข้าราชการพลเรือน เขาจึงจัดเป็นคนที่มีความสามารถรอบด้านอย่างแท้จริง

เฉพาะคนเช่นนี้เท่านั้น ถึงจะเหมาะสมกับงานที่สำคัญนี้

สำหรับความสัมพันธ์ส่วนตัวของเขากับเจ้าทบวงกิจการภายใน เว่ยหยาง โอหยางโซวเชื่อว่า มันจะไม่ส่งผลต่อความมีเหตุผลและความเด็ดขาดของเขา

ก้าวที่สาม ฝ่ายอุตสาหกรรม ภายใต้ทบวงการเงิน จะเลื่อนเป็นกรมวางแผนและพัฒนาอุตสาหกรรม การเลื่อนสถานะฝ่ายอุตสาหกรรมในครั้งนี้ เป็นตั้งการเติมเต็มคำสัญญาระหว่างโอหยางโซวและซูหยิงหยู

กรมวางแผนและพัฒนาอุตสาหกรรม จะรับผิดชอบด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม, การลงทุน และการกำหนดข้อบังคับ มันเป็นองค์กรที่ทันสมัยเป็นอย่างมาก ซึ่งจะรับผิดชอบอุตสาหกรรมแกนหลักของดินแดนทั้งหมด

กรมนี้จะนำไปสู่ ยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมของดินแดน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องใดๆในรัฐบาลขุนพลผู้ว่าราชการแห่งหนานเจียง จะถูกรวมเข้าไปในกรมนี้ ซูหยิงหยูจะเป็นเจ้ากรมนี้

กรมทั้งสามที่ถูกเลื่อนขั้นนี้ ถือได้ว่าเป็นองค์กรแกนหลักของทบวงทั้งสิ้น

หลังจากจัดการเติมเต็มกรมทั้งสามนี้แล้ว ประสิทธิภาพการปกครองของ
รัฐบาลขุนพลผู้ว่าราชการแห่งหนานเจียง จะเพิ่มขึ้นอย่างน้อย 100%
สำหรับฝ่ายอื่นๆ โอหยางโซวไม่สามารถจะปรับปรุงมันได้ในทันที

ปัญหาหลักก็คือ การขาดแคลนข้าราชการพลเรือนที่มีความสามารถมาก
พอจะทำงานได้อย่างอิสระ

ในอนาคต โอหยางโซวจะค่อยๆยกระดับฝ่ายเหล่านี้ขึ้นตามความเหมาะสม
ขั้นที่สาม การจัดการกับบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

พวกเขาจะทำการปรับเปลี่ยนตามผลการประเมินข้าราชการพลเรือนที่เพิ่ง
เสร็จสิ้น

ในรัฐบาลขุนพลผู้ว่าราชการ ข้าราชการที่อยู่ต่ำกว่าระดับมาตรฐาน จะถูก
ส่งไปยังจังหวัดและเมืองต่างๆ เพื่อทำการฝึกอบรมเพิ่มเติม ในขณะเดียวกัน
ข้าราชการจากพื้นที่อื่นๆ ที่ทำผลงานได้ดี จะถูกย้ายเข้ามายังส่วนกลาง

ด้วยวิธีนี้ มันจะทำให้ส่วนกลางและพื้นที่อื่นๆ มีการแลกเปลี่ยนและ
ปฏิสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบ

แผนการปรับโครงสร้างองค์กรครั้งนี้ ได้รับการเปิดเผยสู่สาธารณะล่าช้า
เพราะพวกเขาต้องการดำเนินการโยกย้ายบุคลากรให้เสร็จสิ้นก่อน

เมื่อถึงจุดนี้ แผนการทั้งหมดก็เสร็จสิ้นลงแล้ว

หลังจากที่แผนการนี้เสร็จสิ้น โอหยางโซวก็มีความมั่นใจในรากฐานของ
ดินแดนมากขึ้น สำหรับช่วงครึ่งแรกของไกอापปีที่ 3 นี้

ในขณะที่ดินแดนซานไห่กำลังอยู่กับการปรับโครงสร้างองค์กร ประเทศจีน
เต็มไปด้วยความไม่สงบ

พื้นที่ที่วุ่นวายที่สุดก็คือ มณฑลจางหยวน

ตามที่โอหยางโซวคาดไว้ ชุนเฉินจุนไม่เต็มใจที่จะยอมแพ้ เขาต้องการที่จะ
เล่นพนันครั้งใหญ่ ก่อนที่ฤดูหนาวที่แท้จริงจะมาถึง เขาต้องการจะกำราบ
แคว้นจางฉู่ในครั้งเดียว

ในวันทำงานประมุขสิ้นสุดลง ชุนเฉินจุนได้ใช้เงิน 1,000,000 เหรียญทอง
สำหรับการว่าจ้างผู้เล่นในเมืองหลวงต่างๆ ซึ่งเขาได้ว่าจ้างผู้เล่นที่เป็น
ทหารรับจ้างมาถึง 100,000 คน

วิธีการของเขานั้นชัดเจน

ดูเหมือนว่า ฤดูหนาวทางเหนือจะยังคงไม่สามารถทำให้สถานการณ์สงบลง
ได้

สงครามจางหยวนกำลังจะเริ่มเปลี่ยนไป

เหตุการณ์แปลกเปลี่ยนที่โกอาผลักดันออกมา ได้กลายการช่วยเหลือชุนเฉิน
จุน

เขากำลังจะใช้ทุกสิ่งทุกอย่างที่เขาถือออกมากับแคว้นจางฉู่ ก่อนที่ฤดูหนาวที่
แท้จริงจะมาถึง

.....

โกอา ปีที่ 3 เดือนที่ 1 วันที่ 3

ณ มณฑลจังหววน

ขุนพลอันดับหนึ่งของขุนเซ็นจุน เทียนตาย นำกองทัพพันธมิตร 150,000 นาย, ทหารรับจ้าง 100,000 นาย และทหาร 50,000 นาย จากยันต์ไปรยถั่ว ให้กลายเป็นทหาร ซึ่งมีกำลังพลรวมถึง 300,000 นาย บุกโจมตีทางใต้ของ แคว้นจางฉู่

นี่เป็นการเคลื่อนไหวที่ไม่คาดฝัน

แคว้นจางฉู่ได้เตรียมพร้อมสำหรับการพักผ่อนในช่วงฤดูหนาวแล้ว

ใครจะรู้ว่า ศัตรูจะทำการโจมตีอย่างดุเดือดในเวลานี้ นอกจากนี้ พวกเขายังมีกำลังพลเพิ่มขึ้นมาอีกถึง 150,000 นาย

ในเวลาเพียงวันเดียว กองทัพพันธมิตรทำลายกองกำลังทางใต้ของแคว้นจางฉู่ลงได้สำเร็จ พวกเขาทำได้เพียงพยายามหลบหนีเท่านั้น

เมื่อเทียนตานเห็นการกระทำของพวกเขาแล้ว เขาก็นำทัพเคลื่อนตรงไปยังเมืองหลวงของแคว้นจางฉู่ เมืองเฉิน

ในฉับพลัน เมืองหลวงกลายเป็นสับสนวุ่นวาย

เฉินเซิงไม่มีทางเลือกอื่นนอกจากย้ายกองกำลังทางเหนือมาช่วยเสริมกำลังให้กับเมืองหลวง

เมื่อตีเฉินเห็นเช่นนั้น เขาก็เคลื่อนทัพลงใต้ และประกาศสงครามกับแคว้นจางฉู่อย่างเป็นทางการ ทหารนับหมื่นลงมายังทางเหนือของแคว้นจางฉู่

ในขณะเดียวกัน กองทัพพันธมิตรของเพิงหลิงฮวน ก็ได้เปลี่ยนจากการตั้งรับอย่างสงบ มาเป็นการโจมตีอย่างก้าวร้าว

กองทัพพันธมิตรทั้งสาม ประสานงานกันอย่างยอดเยี่ยม

ปฏิบัติการนี้เป็นผลมาจากการประสานงานที่ยอดเยี่ยมของพันธมิตรหยานหวง เมื่อต้องเผชิญหน้ากับชัยชนะและฟ่ายแพ้ว พวกเขาได้วางความไม่พอใจระหว่างพวกเขาเอง และทำงานร่วมกัน

ด้วยเหตุนี้ แคว้นจางฉู่จึงถูกโจมตีจาก 3 ด้านพร้อมๆกัน สถานการณ์ของพวกเขาเต็มไปด้วยอันตราย

มันดูเหมือนว่า กลุ่มกบฏสุดท้ายจะถูกทำลายลงสู่กองเถ้าถ่าน ในช่วงฤดูหนาวนี้

TWO Chapter 576 โลกสี่ขาว

“หิมะกำลังตกลงมาแล้วซินะ!”

โอหยางโซวยืนอยู่ริมหน้าต่าง ขณะที่มองออกไปไกล

ฤดูทั้งสี่ของแองเกลียนโจวนั้นอบอุ่นเหมือนฤดูใบไม้ผลิ อย่างไรก็ตาม ท้องฟ้าในปัจจุบันกลับปรากฏภาพที่หาดูได้ยาก เกล็ดหิมะกำลังตกลงมา พวกเขาได้เปลี่ยนเมืองซานไห่ทั้งเมืองให้กลายเป็นสีขาว และมันก็ดูงดงามอย่างแท้จริง

ผู้คนในแอ่งเหลียนโจว ไม่เคยเห็นหิมะมาก่อน หิมะนี้จึงเป็นดังของขวัญจาก
สวรรค์ในช่วงฤดูหนาวนี้

ทั่วทั้งเมืองกลายเป็นอีกทีกเพราะหิมะที่กำลังตกลงมานี้

ถนนและตรอกซอกซอยต่างๆ เต็มไปด้วยเหล่าเด็กที่กำลังเล่นหิมะ แม้แต่
ผู้ใหญ่บางคนก็อดไม่ได้ที่จะเข้าร่วม ทั่วทุกมุมเมือง มีตุ๊กตาหิมะถูกปั้นขึ้นมา
มันช่วยตกแต่งเมืองซานไห่ไห่ให้ดูงดงามมากกว่าที่เคย

ไม่ใช่เฉพาะแอ่งเหลียนโจวเท่านั้น ในความเป็นจริงแล้ว หิมะได้ปกคลุมทั่ว
ทั้งประเทศจีน

จิตสังหารอันทรงพลังที่รวมตัวกันในช่วงก่อนฤดูหนาว ได้สลายไปแล้ว ก่อน
เมฆสีแดงที่เคยลอยอยู่เต็มท้องฟ้า ก็หายไปอย่างน่าอัศจรรย์

สีแดงที่ดูชั่วร้าย กลายเป็นสีขาวบริสุทธิ์

จากเหนือจรดใต้ หิมะตกมากขึ้น และหนาแน่นขึ้นเรื่อยๆ

ไกอापปีที่ 2 เป็นปีแห่งการสังหารหมู่ มีคราบเลือดและศพมากมายทั่วทั้งเขต
ทุรกันดาร หลังจากที่หิมะตกลงมาอย่างฉับพลัน พวกมันทั้งหมดก็ถูกปกคลุม
และหายสาบสูญไป

มองออกไปด้านนอก สวรรค์และโลกถูกทิ้งไว้ให้อยู่ภายใต้สีขาวที่ไม่มีที่สิ้นสุด
นี้

หิมะสีขาวได้ปกคลุมสิ่งสกปรกและความน่ารังเกียจทั้งหมดของโลก

ดูเหมือนว่า โลกจะกลับสู่ช่วงเวลาแห่งความสงบสุขแล้ว

ในเวลาเดียวกันนั้น ทัวทั้งเขตทุรกันดารก็เต็มไปด้วยความปิติยินดีของการ
ต้อนรับการมาถึงของปีใหม่

แม้แต่มณฑลจหยานที่เต็มไปด้วยความวุ่นวายก็สงบลง

ฤดูหนาวมาพร้อมกับความหนาวเย็นที่ไม่สามารถจะหยุดยั้งได้ โดยเฉพาะใน
ภาคเหนือ ฤดูหนาวที่แท้จริงได้มาถึงแล้ว

ภายใต้การโจมตีร่วมกันของขุนเขินจุน, ตีฉิน และเพี่ยงหลิงฮวน แคว้นจางฉู่
ของเฉิงเซ็งไม่สามารถจะยืนอย่างมั่นคงได้ มันถูกบังคับให้ถอยกลับมาเป็น
ฝ่ายป้องกัน

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หลังจากที่ยกกองกำลังทางใต้ถูกทำลาย มันทำให้แคว้นจาง
ฉู่ถูกผลักดันไปยังขอบเหว

ในเวลาเพียง 1 สัปดาห์ แคว้นจางฉู่ส่วนใหญ่ได้ถูกยึดครองไปแล้ว

ในช่วงเวลาต่อมาของสงคราม เฟิงฉิวฮวงไม่สามารถจะอดทนได้อีกต่อไป
เธอจึงส่งกองทัพพันธมิตรออกไป เพื่อตัดชิ้นไขมันมาจากแคว้นจางฉู่ที่กำลัง
อ่อนแอ

ไม่มีใครคาดหวังว่า แคว้นจางฉู่จะอ่อนแออย่างมาก จนไม่แม้แต่จะรับการ
โจมตีนี้ได้เลย

ถ้าเจ้าโลกแห่งแคว้นฉู่ตะวันตก เสียญญ ไม่ได้นำทัพมาเสริมกำลังให้กับเมือง
ฉินด้วยตัวเองในช่วงเวลาที่สำคัญแล้ว ฉินเซ็งก็คงจะไม่สามารถรักษาเมือง
หลวงของเขาเอาไว้ได้ และสุดท้าย ประเทศไท่ผิงของเขาก็จะพังทลายลง

มีข่าวแพร่กระจายออกมาว่า หลังจากที่สงครามสิ้นสุดลงแล้ว เงินเชิงก็ลุ่ม
ป่วยลง

ในฤดูหนาวนี้ แคว้นจางฉูได้เหลือขาเพียงข้างเดียว

กลุ่มกบฏทั้งสี่ ไม่สามารถจะหลีกเลี่ยงชะตากรรมของพวกเขาได้ พวกเขา
ทั้งหมดตกอยู่ภายใต้คมดาบของเหล่าลอร์ดที่ทะเลาะทะเลาะ

เมื่อโอหยางโซวได้รับข่าวนี้ ดวงตาของเขาก็กลายเป็นแข็งค้าง

เสียงหยกจะไม่ได้นำทัพมาช่วยเงินเชิงด้วยความใจกว้างอย่างแน่นอน

ใครจะรู้ว่า เจ้าโลกแห่งแคว้นฉู่ตะวันตกผู้นี้ จะทำให้โลกตกตะลึงเช่นไรในไ
อาปีที่ 3

ดูเหมือนว่า เมื่อคลื่นเก่าทลายลง คลื่นใหม่ก็จะก่อตัวขึ้นมาแทน

โอหยางโซวรู้สึกว่าจะมีราชาคนใหม่ ปราบกฏตัวขึ้นในมณฑลจางหยวน

ในสงครามครั้งนี้ ผู้พ่ายแพ้รู้สึกหดหู่ ในขณะที่ผู้ชนะก็ยังไม่ได้รับความสุข
ใดๆ

ขณะที่สงครามสิ้นสุดลง กองทัพพันธมิตรทั้งสี่ที่เคยร่วมมือกัน ก็เริ่มที่จะ
ต่อสู้กันเอง

พวกเขาต่างก็ไล่ตามความสนใจของตัวเอง

หลังจากที่ยึดครองมณฑลจางหยวนได้ การแบ่งเค้กก้อนใหญ่นี้ ก็เต็มไปด้วย
การเจรจาที่วุ่นวาย

กล่าวตามหลักเหตุผลแล้ว ชุนเฉินจุนได้ลงทุนในช่วงสงครามครั้งนี้ไปกว่า 2 ล้านเหรียญทอง เขาจึงควรจะเป็นผู้ชนะที่ยิ่งใหญ่ที่สุด แต่น่าเสียดายดินแดนตายหยางของเขาอยู่ห่างไกลจากมณฑลจงหยวนมากเกินไป

นอกจากนี้ ทหารรับจ้าง 100,000 นาย และทหาร 50,000 นาย จากยันต์ยังทิ้งเขาไปหลังจากที่สงครามสิ้นสุดลงด้วย

กำลังพลที่ชุนเฉินจุนมี จึงไม่ได้เปรียบในด้านกำลังรบอีกต่อไป

ในทางตรงกันข้าม เฟิงฉิวฮวงไม่ได้เคลื่อนกำลังมากนัก เธอจึงกลายเป็นผู้ที่มีกำลังพลแข็งแกร่งที่สุดแทน ถ้าไม่ใช่เพราะตี้เฉินและคนอื่นๆร่วมมือกัน เฟิงฉิวฮวงคงจะกลายเป็นผู้ชนะที่ยิ่งใหญ่ที่สุดอย่างแท้จริง

ไม่ว่าอย่างไร ดินแดนหงส์สาบสูญของเธอ ก็อยู่ใกล้กับมณฑลจงหยวนมากที่สุด

กลุ่มอำนาจทั้งสี่ ถูกกำหนดให้ต่อสู้กันเองในช่วงฤดูหนาวนี้ เมื่อเทียบกับสงครามแล้ว การต่อสู้นี้เป็นการเจรจาที่ซับซ้อนและยากลำบากมากกว่า

ทั้งสี่ต่อสู้กันเพื่อช่วงชิง ประชาชน, ทรัพยากร, แผ่นดิน, เซลยศึก และปัจจัยอื่นๆ

โดยเฉพาะประชาชน ซึ่งเป็นสิ่งที่ทุกคนต้องการ

ไม่ว่าจะเป็นชุนเฉินจุน, ตี้เฉิน หรือแม้แต่เพียงหลิงฮวน พวกเขาอยู่ค่อนข้างไกลจากมณฑลจงหยวน

สิ่งที่พวกเขาจะเอามาได้มากที่สุดก็คือ ประชาชนที่อยู่ภายในมณฑลจงหยวน

นอกจากนี้ ประชาชนยังเป็นทรัพยากรที่มีค่ามากที่สุดในเขตทุรกันดารอีกด้วย

สุดท้ายแล้ว ประชาชนก็คือ อุปทานที่ไม่มีที่สิ้นสุดของอำนาจการผลิต

ก่อนหน้านี้ หลังจากที่ยานกลางและสื่อต่างๆ ร่วมมือกันทำลายกลุ่มกบฏหวงเฉาในมณฑลหวนหนาน พวกเขาได้มีแนวทางปฏิบัติร่วมกัน

พวกเขาเอาประชาชน, ทรัพยากร และเซลยศึกทั้งหมดออกไป

มณฑลหวนหนานจึงกลายเป็นพื้นที่ว่างเปล่าหลังสงคราม หลังจากที่ยกทัพพันธมิตรออกไปแล้ว มณฑลก็กลายเป็นที่อยู่อาศัยของพวกเขาโจร และค่อยๆ กลับเข้าสู่สถานะเดิม

ทุกอย่างกลับสู่จุดเริ่มต้น

.....

ส่วนที่ทำให้พวกเขารู้สึกหมดหนทางก็คือ หิมะปกคลุมภูเขา มันทำให้การเดินทางยากลำบากมาก

แผนการของซุนเซินจุนและคนอื่นๆ จึงจำเป็นจะต้องหยุดพัก และรอจนกว่าจะถึงหลังปีใหม่จีน

แต่ดูเหมือนว่า เหล่าลอร์ดในมณฑลจงหยวน จะไม่สามารถรอได้ ใครจะรู้ว่า จะเกิดอะไรขึ้นในช่วงฤดูหนาวนี้

ดูเหมือนว่าในปัจจุบัน ซุนเซินจุนจะเผชิญหน้ากับสถานการณ์ที่เลวร้ายแน่นอน เขาคงไม่ได้คิดว่า หิมะจะตกลงมาอย่างรวดเร็วและฉับพลันเช่นนี้

ในคืนเดียว โลกทั้งโลกกลายเป็นสีขาวอย่างสิ้นเชิง

หลังจากเสียเงินไปแล้วกว่า 2 ล้านเหรียญทอง ชุนเฉินจุนก็ต้องคิดหาหนทาง เพื่อที่จะหาเงินคืน และสร้างความสนใจไปพร้อมกัน

สุดท้ายแล้ว เขาก็ยังคงเป็นนักธุรกิจ

คนเช่นเขามักจะไล่ตามผลกำไร

ก่อนเริ่มสงคราม คนชั้นสูงในตระกูลของชุนเฉินจุน ได้คำนวณไว้แล้วว่า แม้พวกเขาจะไม่ได้รับรางวัลสิ้นปีจากโกอา แต่ถ้าทุกอย่างเป็นไปได้ พวกเขาก็ยังคงได้รับบางอย่างมาจากสงครามครั้งนี้

อย่างไรก็ตาม หิมะที่เกิดขึ้นอย่างฉับพลัน ทำให้แผนการทั้งหมดของพวกเขาพังทลายลง

ด้วยเหตุนี้ โอหยางโซวจึงเลื่อนงานประชุมพันธมิตรปีนี้ที่เมืองหงส์สาบสูญไปก่อน

อย่างช่วยไม่ได้ เนื่องจากหิมะตกหนัก เหล่าพันธมิตรจึงไม่ต้องการจะขึ้นเหนือ แม้แต่เฟิงฉิวฮวงก็ต้องการจะหนีจากฤดูหนาวที่รุนแรงนี้

หลังจากที่พูดคุยกับทุกคนแล้ว พวกเขาก็เลือกเมืองหย่าซานเป็นสถานที่จัดงานในท้ายที่สุด

ในประเทศจีนทั้งหมด มีเพียงเมืองหย่าซานเท่านั้น ที่ยังคงมีอากาศดี

ไม่น่าแปลกใจเลย ที่มันเป็นจุดหมายวันหยุดในโลกจริง

สมาชิกพันธมิตรซานไห่ ต้องการจะจัดปาร์ตี้ริมชายหาดในช่วงฤดูหนาวนี้

TWO Chapter 577 สงครามในฉับพลัน

***ชนเผ่าสีองุ่น เปลี่ยนเป็นชนเผ่าชงหนุนะครับ

ทุกคนคิดว่า พายุหิมะขนาดใหญ่นี้ จะทำให้เกิดช่วงเวลาแห่งความสงบสุขขึ้น
อย่างน้อย ก่อนปีใหม่จีน พวกเขาคิดว่า มันจะสงบสุข

ไม่มีใครคาดหวังว่า ความสงบสุขนี้จะถูกทำลายลงอย่างรวดเร็ว

ไม่มีใครคาดหวังว่า ก่อนปีใหม่จีน ดินแดนที่ 15 จะอัฟเกรดเป็นเมืองขนาดใหญ่ได้สำเร็จ

ดินแดนที่เฟิงอัฟเกรดนี้เป็นม้ามืด มันเป็นดินแดนของลอร์ดที่คว่ำอันดับที่ 8
ในรางวัลสิ้นปี ฟานเถียนฟู่ตี้

ฟานเถียนฟู่ตี้ ได้รับคะแนนการกุศล 20,000 แต้ม และเลื่อนเป็นมาร์ควิสชั้น
3 ได้สำเร็จ หลังจากครึ่งเดือนของการทำงานอย่างหนัก ในที่สุด เขาก็
ประสบความสำเร็จในการทำเคสอัฟเกรด และอัฟเกรดดินแดนของเขาเป็น
เมืองขนาดใหญ่ระดับ 1 ได้

ด้วยเหตุนี้ สมรภูมิที่ 5 จึงได้เริ่มขึ้น

.....

โกอา ปีที่ 3 เดือนที่ 1 วันที่ 15

ประกาศจากระบบ ดังไปทั่วทั้งประเทศจีน

“ประกาศระบบ : มีดินแดนครบ 15 แห่งแล้ว ที่อัฟเกรดเป็นเมืองขนาดใหญ่ในประเทศจีน สมรภูมิตี่ 5 – สงครามม่อเป่ย์ จะเริ่มต้นขึ้นในอีก 3 วัน โปรดเตรียมตัวให้พร้อม, คำแนะนำ : สงครามม่อเป่ย์เป็นสงครามไม่บังคับ และมีเพียงดินแดน 50 อันดับแรกเท่านั้น ที่สามารถจะเข้าร่วมได้!”

สงครามม่อเป่ย์ปรากฏขึ้นอย่างฉับพลัน

ในปีที่ 4 ของหยวนโจว จักรพรรดิฮั่นหวู่ ได้ส่งทหารม้า 100,000 นาย, ม้า 140,000 ตัว และทหารราบอีก 100,000 นาย ออกไป เว่ย์ฉิงและฮั่วฉูปิงรับตำแหน่งผู้บัญชาการ เคลื่อนกำลังพลไปทางตะวันออกและตะวันตก มุ่งหน้าสู่ม่อเป่ย์

ขณะที่ผู้นำซาเผ่าซงหนู(ผู้นำพันธมิตรชนเผ่า) ซานหยู ได้รับข่าวนี้ เขาได้เคลื่อนกองกำลังขึ้นสูงจากทะเลทรายทางเหนือ มาต้อนรับกองทัพฮั่น

เมื่อเว่ย์ฉิงออกมาจากฐานที่มั่น เขาก็ได้รู้ว่า ซานหยูไม่ได้ไปทางตะวันออก เขาจึงเดินทัพต่อไป และยังสั่งให้หลี่กวงและเจ้าซี เคลื่อนกองกำลังของพวกเขาไปโอบล้อม เว่ย์ฉิงนำกองกำลังของเขา เดินทางหลายพันลี้ข้ามทะเลทราย เพื่อไปเผชิญหน้ากับกองกำลังของซานหยู ซึ่งเตรียมพร้อมสำหรับการสู้รบแล้ว เขาจัดให้รถศึกเกราะหนัก ก่อตัวขึ้นเป็นขบวนทัพวงแหวน สร้างป้อมปราการเคลื่อนที่ ครอบคลุมทหารธนูและทหารหน้าไม้ จากนั้น เขาก็ส่งทหารม้า 5,000 นาย ไปเป็นกำลังเสริมให้กับป้อมปราการเคลื่อนที่นี้

เมื่อพระอาทิตย์ตกลง เว่ย์ฉิงก็นำกองกำลังมาปิดล้อมซานหยูจากปีกทั้งสองข้าง

ซานฮุยสังเกตเห็นว่า กองทัพฮั่นไปเปรียบเชิงปริมาณอย่างมาก ยิ่งกว่านั้น ทหารและม้าศึกของพวกเขาก็แข็งแกร่ง เขาจึงเล็งเห็นว่า เขามีโอกาสชนะ เพียงเล็กน้อย ดังนั้น เขาจึงตัดสินใจนำกองกำลังทหารม้าชั้นสูงของเขา ติฝาลงล้อมออกไปทางตะวันตกเฉียงเหนือ

เมื่อเห็นเช่นนั้น เว่ยฉิงก็รีบส่งทหารม้าเกราะเบาไล่ตามไป ขณะที่เขายังคงเคลื่อนกองกำลังหลักของเขาไปข้างหน้า เมื่อพวกเขาเข้าไปถึงเมืองเจ้าสินแล้ว พวกเขาได้สังหารกองกำลังของศัตรูไปกว่า 19,000 นาย และพวกเขาได้เผาทำลายทรัพยากรทั้งหมดของศัตรู

หลี่กวงและเจ้าชีหลงทางในทะเลทราย พวกเขาจึงล้มเหลวในการเข้ามาสมทบกับเว่ยฉิงที่เมืองเจ้าสินตามเวลาที่กำหนด เว่ยฉิงจึงได้เรียกหลี่กวงมาที่เต็นท์ของเขา เพื่อทำการตำหนิอย่างรุนแรง หลี่กวงได้ฆ่าตัวตาย เนื่องจากความอับอายและความโกรธ

หลังจากที่ฮั่วฉูปิงออกจากรานที่มั่น เขาได้นำทรัพยากรและอาวุธหนักไปเพียงเล็กน้อย และเขาใช้กลยุทธ์ทหารซงหนูมาทำหน้าที่เป็นแนวหน้าคอยนำทาง พวกเขาข้ามทะเลทรายและแม่น้ำเป็นระยะทางไกล ก่อนจะจับเสนาบดีคนสำคัญของซานฮุย จางฉูได้สำเร็จ จากนั้น พวกเขาก็ข้ามภูเขาหนานโหว แล้วจับกุมเจ้าเมืองซงหยูได้ 3 คน และคนชั้นสูงอีก 83 คน

ในระหว่างการเดินทางครั้งนี้ ฮั่วฉูปิงสามารถจับกุมเชลยศึกได้ถึง 70,443 คน โดยเขาสูญเสียทหารไปราว 10,000 นายเท่านั้น เมื่อถึงจุดนั้น ปีกซ้ายขวาของชนเผ่าซงหนูก็พังทลายลง

ฮั่วฉูปิงได้ทำพิธีบวงสรวงบนภูเขาเคิ่นถี้ เพื่อแสดงสัญลักษณ์แห่งชัยชนะของ
ชาวฮั่น จากนั้น เขาก็บุกไปยังทะเลสาบไบคาล ทำให้อิทธิพลของชนเผ่าซ่ง
หนูลิ้นสุดลง

หลังจากที่สงครามสิ้นสุดลงแล้ว ขุนพลที่มีชื่อเสียงทั้งสามได้รับการปฏิบัติที่
แตกต่างกันออกไป

เนื่องจากคณูปการสงครามของเขาถูกลบล้าง ขุนพลเว่ยฉิงจึงไม่ได้รับรางวัล
ใดๆ

ขุนพลชราหลีกวง ฆ่าตัวตาย ทำให้ผู้ที่ได้รับข่าวนี้ร้องไห้ออกมาด้วยความ
เสียใจ

ขุนพลฮั่วฉูปิง ได้รับการยกย่องเป็นอย่างมาก แต่เขากลับไม่ได้มีชีวิตที่ยืน
ยาวนาน หลังจากนั้นเพียง 2 ปี เขาก็เสียชีวิตลงด้วยวัยเพียง 24 ปี

อย่างไม่ต้องสงสัย ผู้เล่นทุกคนจะไล่ตามขุนพลผู้มีชื่อเสียงทั้งสามนี้
โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เว่ยฉิงและฮั่วฉูปิง

แม้แต่โอหยางโซวเองก็ไม่ใช่น้อยกว่า เขารู้ดีว่า ทั้งสองเป็น 1 ใน 10 ขุนพล
ที่มีชื่อเสียงของจีนโบราณ พวกเขาอยู่ในระดับเดียวกับไป๋ฉีและหานสิน

“แจ้งเตือนระบบ : ขอแสดงความยินดีกับผู้เล่นฉีเยว่ห่วยี่ สำหรับการ
ตอบสนองความต้องการในการเข้าร่วมสงครามม่อเป่ย์ ในระหว่างสงคราม
ไม่ว่าคุณจะมีตำแหน่งสูงเพียงใด คุณจะสามารถนำกำลังพลเข้าร่วมได้เพียง
3,000 นายเท่านั้น โปรดเตรียมพร้อมล่วงหน้า!”

เมื่อโอหยางโซวได้ยินเช่นนั้น มันช่วยไม่ได้ที่เขาจะขมวดคิ้ว

กำลังพล 3,000 นาย เป็นขีดจำกัดของเอิร์ลชั้น 1

ตอนนี้ เขาเป็นมาร์ควิสชั้น 1 ตามกฎแล้ว เขาควรจะนำกำลังพลไปได้ 50,000 นาย

เมื่อนำมาเปรียบเทียบกันแล้ว มันแตกต่างกันเกือบ 17 เท่า มันราวกับเป็นการเปรียบเทียบระหว่างสวรรค์และโลก

แน่นอนว่า ไกอ่าไม่ได้ตั้งกฎนี้สำหรับโอหยางโซวโดยเฉพาะ ทุกคนก็ถูกจำกัดกำลังพลด้วยเช่นกัน อาจกล่าวได้ว่า สงครามครั้งนี้ จะแตกต่างจากก่อนหน้านี้

ตำแหน่งเป็นเป้าหมายหลักของลอร์ดมาโดยตลอด

โอหยางโซวจึงไม่เชื่อว่า เขาที่เป็นมาร์ควิสชั้น 1 จะได้รับการปฏิบัติเช่นเดียวกับเอิร์ลชั้น 1 ถ้าไม่อย่างนั้น ความยากลำบากในการรับคะแนนการกุศลจะรุนแรงมากเกินไป

สำหรับสิ่งที่เขาจะได้รับ เขาอาจจะได้พบเมื่อเขาเข้าไปในแผนที่สมรภูมิแล้วเท่านั้น

นอกเหนือจากการจำกัดกำลังพลแล้ว ไก่อย่างได้จำกัดจำนวนลอร์ดที่เข้าร่วมสงครามด้วย

ในปัจจุบัน ยังคงเหลือดินแดนอีก 500 แห่ง ในประเทศจีน

นอกเหนือจากบางส่วนที่อ่อนแอ ส่วนใหญ่ได้อัปเกรดเป็นเมืองขนาดกลางระดับ 3 เกือบทั้งหมดแล้ว

ถ้าทุกคนเข้าร่วม และลอร์ดสามารถนำกำลังพลไปได้ 3,000 นาย กำลังพลรวมของผู้เล่น จะมากถึง 1.5 ล้านนาย

อย่างไรก็ตาม ไกอ่าได้ทำการนำ 90% ของลอร์ดออกไปในครั้งเดียว

ในขั้นตอนนี้ ไม่ได้หมายความว่า ดินแดนต่างจะไม่มี ความแตกต่างในการพัฒนาดินแดน

ในการจัดอันดับไกอ่า เมื่อดินแดนอยู่ในระดับเดียวกัน ดัชนีทั้งสี่จะเป็นตัวกำหนดอันดับของดินแดน

ยิ่งดัชนีทั้งสี่สูง อันดับของดินแดนของพวกเขาก็จะยิ่งสูง

ก่อนหน้านี้ การจัดอันดับเป็นเพียงการแสดงผลต่อสู้ ยิ่งพลังต่อสู้มาก อันดับก็จะยิ่งสูง

แต่หลังจากนี้ การจัดอันดับของดินแดนจะมีความหมายมากขึ้น คนที่ได้เข้าร่วมกับไม่ได้เข้าร่วมสมรภูมิจะส่งผลอย่างมหาศาลต่อการพัฒนาดินแดนของพวกเขา

กล่าวอย่างจริงจัง มันอาจจะมีผลต่อการอัปเดตเป็นเมืองขนาดใหญ่ของพวกเขา

ในอนาคต เมื่อลอร์ดพยายามจะอัปเดตดินแดนของพวกเขา พวกเขาจะต้องใส่ใจกับดัชนีทั้งสี่ด้วย เพราะสุดท้ายแล้ว ดัชนีทั้งสี่นี้ก็จะสะท้อนถึงดินแดนทั้งหมด

การจัดการภายในและการทูตภายนอกดินแดน ไม่สามารถจะขาดด้านใดด้านหนึ่งได้

เพื่อฝึกอบรมเหล่าลอร์ดรุ่นเยาว์ ไกอาก็ใช้ความพยายามเป็นอย่างมาก ด้วยวิธีนี้ ถ้าลอร์ดทั้ง 50 คน เข้าร่วมแผนที่สมรภูมิ กำลังพลรวมของผู้เล่นก็จะมีไม่เกิน 150,000 นาย

ดูเหมือนว่า กองกำลังของผู้เล่นจะไม่ส่งผลกระทบต่อสงครามบ่อยมากเกินไปนัก เนื่องจากพวกเขาจะนำกำลังพลจำนวนเท่ากันไป เหล่าลอร์ดจึงมีจุดเริ่มต้นเดียวกัน บางอย่างเช่นนี้จะไม่เกิดขึ้นในระยะยาว

ในเวลานี้ ดินแดนซานไห่ไม่ได้รับความได้เปรียบจากจำนวนอีกต่อไป

“สงครามครั้งนี้ คงจะเป็นสิ่งที่ยากลำบาก!”

โอหยางโซวถอนหายใจยาวออกมา

ที่สำคัญกว่าก็คือ ในสงครามครั้งนี้ ผู้เล่นจะเลือกฝ่าย? ผู้เล่นจะเลือกฝ่ายชนเผ่าซงหนูที่เคยพ่ายแพ้หรือไม่?

แม้ว่าจะต้องการเล่นพนัน แต่ก็คงไม่มีใครอยากจะเข้าร่วมกับชาติพันธุ์อื่น

ทุกอย่างยังคงไม่ชัดเจน

แม้แต่โอหยางโซวที่กลับมาเกิดใหม่ ก็ยังไม่รู้ว่า เกิดอะไรขึ้นบ้างในสงครามนี้

ในชีวิตที่แล้วของเขา ข้อมูลเกี่ยวกับแผนที่สมรภูมิ ไม่ค่อยถูกเปิดเผยในฟอรัม

ถ้าไม่อย่างนั้น โอหยางโซวก็คงจะมีเวลาเตรียมตัวก่อนหน้าที่มีมันจะเกิดขึ้น
อย่างมาก ทั้งหมดที่เขาทำได้ก็คือ สั่งให้กรมโลจิสติกส์ทางทหาร
เตรียมพร้อมสำหรับการใช้ชีวิตในทะเลทรายให้กับเหล่าทหาร

ตัวอย่างเช่น พวกเขาได้ทำการผลิตเม็ดเสบียงทหารจำนวนมหาศาล

การจัดหาเสบียงเป็นปัญหาที่ใหญ่ที่สุดสำหรับการเดินทางในทะเลทราย

ไม่อย่างนั้น จักรพรรดิฮั่นหวู่ คงจะไม่ส่งทหารราบ 100,000 นาย เข้าไปเพื่อ
รับหน้าที่โลจิสติกส์ของทหารม้า

ตอนนี้ ไกอ่าได้จำกัดกำลังพลของลอร์ดไว่เพียง 3,000 นายเท่านั้น ด้วยเหตุ
นี้ แผนการก่อนหน้านี้จึงไร้ประโยชน์

“ช่างเป็นการเริ่มต้นที่แย่มากจริงๆ!”

เนื่องจากพวกเขาสามารถนำกำลังพลไปได้เพียง 3,000 นาย โอหยางโซวจึง
ไม่ลังเลที่จะเลือกกองครักษ์สงครามศักดิ์สิทธิ์

เมื่อเขาไม่สามารถใช้ข้อได้เปรียบจากจำนวนได้ โอหยางโซวก็จะใช้ข้อ
ได้เปรียบจากความแข็งแกร่งของกองกำลังนี้

แต่ข้อได้เปรียบดังกล่าวก็ไม่ได้ใหญ่เกินไปนัก

เนื่องจากดินแดนอื่นๆก็มีข้อจำกัดนี้ แล้วพวกเขาจะไม่นำทหารม้าชั้นสูงของ
พวกเขาไปหรือ? กองกำลังชั้นสูงเหล่านั้น คงจะไม่ด้อยไปกว่าองครักษ์
สงครามศักดิ์สิทธิ์มากเกินไปนัก

สำหรับขุนพลที่จะติดตามเขาไปด้วย โอหยางโซวจะไม่เรียกไปฉีหรือหานสิน

ไม่ใช่ว่าพวกเขามาไม่ทัน

หลังจากอันเดรระบบ หากสมาชิกในกองทัพต้องการจะเข้าร่วมแผนที่
สมรภูมิ พวกเขาไม่จำเป็นจะต้องใช้ประตูเทเลพอร์ต ตราบเท่าที่โอหยางโซว
แจ้งชื่อพวกเขาไปไม่ว่าพวกเขาจะอยู่ที่ใด พวกเขาก็จะถูกส่งไปยังแผนที่
สมรภูมิ

การตั้งค่านี้นี้ ถูกกำหนดขึ้นหลังจากที่พิจารณาว่า เมื่อขนส่งแดนขยายออกไป
แล้ว เวลาเพียง 3 วัน จะไม่เพียงพอสำหรับการรวบรวมกำลังพล

ตัวอย่างเช่น ถ้าโอหยางโซวต้องการจะนำกำลังพลไปด้วย 50,000 นาย เขา
จะต้องใช้กำลังพลจากกลุ่มกองทัพทหารทั้งสาม

เวลา 3 วัน จึงไม่เพียงพอสำหรับการเดินทาง

ในเรื่องนี้ ไกอายังคงมีมนุษยธรรมและความยืดหยุ่น

โอหยางโซวไม่ได้เรียกพวกเขา เนื่องจากเขาไม่ต้องการจะแสดงตัวมาก
เกินไป และทำตัวโดดเด่นเกินไป นอกจากนี้ องค์รักษ์สงครามศักดิ์สิทธิ์ก็ไม่
จำเป็นต้องให้ไปฉีและคนอื่นๆเป็นผู้บัญชาการ

แม้จะพิจารณาถึงกำลังพลทั้งหมดของพันธมิตรชานไห่ด้วยแล้ว พวกเขาก็ยัง
มีไม่ถึง 20,000 นาย

ถ้าเขาใช้ไปฉีเป็นผู้บัญชาการ มันก็เหมือนเป็นการฆ่าไก่ด้วยมีดฆ่าโค

ทำไมไม่ปล่อยให้พวกเขาอยู่ในเขตทุรกัณดาร์ เพื่อดำเนินการจัดระเบียบ
กองทัพต่อไป?

ในปัจจุบัน ตัวโอหยางโซเองก็อาจจะพิจารณาได้ว่า เป็นขุนพลที่แข็งแกร่ง
นอกจากนี้ เขายังวางแผน ที่จะพาที่ปรึกษาไปด้วย บุคคลที่เขาเลือกก็คือ
รองเจ้าทบวงกิจการทหารและหัวหน้าฝ่ายสงคราม เจ้าแก้ว

TWO Chapter 578 การเลือกเว่ยฉิงหรือฮั่วฉูปิง

สำหรับสงครามในครั้งนี้ โอหยางโซไม่ได้รวบรวมสมาชิกคนอื่นๆใน
พันธมิตรมาหารือกัน

นี่เป็นแผนที่สมรภูมิครั้งที่ 5 แล้ว ทุกคนรู้วิธีเตรียมตัวแล้ว เขาจึงไม่จำเป็นต้องดูแลพวกเขาอีก

นอกจากนี้ สำหรับดินแดนของพวกเขา ที่พัฒนามาถึงระดับนี้นั้น พวกเขา
ตู่่งก็มีบุคลากรที่มีความสามารถ

ถ้าเขายังกล่าวอะไรเพิ่มเติมอีก มันอาจจะทำให้สถานการณ์แย่ลง

ผู้คนมักจะเป็นเช่นนั้น เมื่อตำแหน่งของพวกเขาสูงขึ้น ทักษะคติของพวกเขา
จะค่อยๆเปลี่ยนไป

ไม่จำเป็นต้องกล่าวถึงเฟิงฉิวฮวงและไปฮั่ว ที่มีความภาคภูมิใจในตัวเอง
แม้แต่กงเจิงซีและคนอื่นๆ ก็เป็นลอร์ดที่ทรงอำนาจในพื้นที่ของตน และมีผู้
เล่นจำนวนมากเคารพบูชาพวกเขา

ดังนั้น โอหยางโซจึงให้ความสำคัญกับทุกการกระทำและคำกล่าวของเขา

เขาใช้เวลาในตอนนี้ ไปหาขาวน้อยที่เมืองหย่าซาน

ถ้ายังเรียกมันว่าขาวน้อยอยู่ ดูเหมือนในตอนนี้จะไม่ค่อยเหมาะเท่าใดนัก

ตั้งแต่ก่อตั้งเมืองหยาซาน สัตว์ร้ายจิตวิญญาณทั้งสามก็ฝึกฝนอยู่ในหอสัตว์
ร้ายจิตวิญญาณของเมืองหยาซาน นอกเหนือจากเซว่เอ๋อที่พิเศษเล็กน้อย
เขี้ยวน้อยและขาวน้อยใกล้จะครบกำหนดแล้ว

เขี้ยวน้อยเป็นสัตว์ประหลาดเหนียน ตอนนี้นันมีขนาดใกล้เคียงกับพ่อแม่ของ
มันแล้ว เพียงแค่สายตาของเขี้ยวน้อย ก็มากพอที่จะทำให้ผู้ที่พบเห็นรู้สึก
หวาดกลัวแล้ว ในช่วงเวลาที่บ่มเพาะในหอสัตว์ร้ายจิตวิญญาณ บางครั้ง
เขี้ยวน้อยจะออกไปเล่นรอบๆชายหาดและทะเลของเมืองหยาซาน

ผู้เล่นบางส่วนมาที่เมืองหยาซาน เพื่อเยี่ยมชมสัตว์ประหลาดเหนียนพิเศษตัว
นี้โดยเฉพาะ ทุกคนรู้ดีว่า มันเป็นสัตว์ร้ายผู้พิทักษ์ของเมืองหยาซาน

ในความเป็นจริง มันก็เป็นเช่นนั้น

ทะเลรอบๆกลายเป็นสงบอย่างน่าเหลือเชื่อ ต้องขอบคุณเขี้ยวน้อยจริงๆ
สัตว์ร้ายในทะเลจึงไม่กล้าเข้าใกล้เกาะฉิ่งโจว ถ้าพวกมันไม่ระมัดระวัง พวก
มันอาจจะกลายเป็นอาหารของเขี้ยวน้อยได้

ขาวน้อยเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็วในทุกๆวัน

มันไม่ได้เป็นลูกหมาป่าตัวน้อยอีกแล้ว ตอนนี มันกลายเป็นหมาป่าสีขาวที่ดุ
ร้ายและสง่างามแล้ว อย่างไรก็ตาม ดวงตาของมันก็ยังดูเกียจคร้านเช่นเดิม

สำหรับเซว่เอ๋อ มันกลายเป็นเรื่องที่ลึกลับมากขึ้น

แม้เธอจะบ่มเพาะนานแล้วก็ตาม แต่กลับมองไม่เห็นความแตกต่างในผิวเผิน
จากเดิมเลย

เธอยังคงดูบริสุทธิ์และน่ารักน่าชังเช่นเดิม

โอหยางโซวไม่สามารถแม้แต่จะตรวจสอบสถานะของเธอได้

การบ่มเพาะอยู่แต่ในหอสัตว์ร้ายจิตวิญญาณนั้น คงจะน่าเบื่อหน่ายเป็นอย่างมาก

เมื่อทั้งสามได้เห็นโอหยางโซว พวกมันจึงรีบเข้ามาใกล้ชิดเขาอย่างอบอุ่น
โดยเฉพาอย่างยิ่งเชวเอ๋อ ที่เกาะคิเคาเหมือนกาว

ถ้าปิงเอ๋อไม่ได้มาที่นี่เพื่อเฝ้าพวกมันอยู่บ่อยๆ พวกมันอาจจะไม่สามารถ
อดทนได้ถึงตอนนี้

โอหยางโซวมาเพื่อนำขาน้อยไปด้วย ซึ่งมันทำให้เขี้ยวน้อยที่เดิมไม่ค่อยจะ
ใส่ใจเขามากนัก กลายเป็นรู้สึกน้อยใจเล็กน้อย

โอหยางโซวรู้สึกว่ เทพหมาป่าอย่างขาน้อยนี้ จะสามารถช่วยเหลือเขาใน
สงครามม่อเป่ย์ได้อย่างมาก สำหรับเขี้ยวน้อยและเชวเอ๋อ เขาไม่ได้พาไป
ด้วย

แน่นอนว่า โอหยางโซวพิจารณาถึงการนำเขี้ยวน้อยไปด้วยแล้ว

2 วันต่อมา ทุกสิ่งทุกอย่างดำเนินไปตามปกติ

กาเตรียมพร้อมสำหรับสงครามทั้งหมดเสร็จสิ้นลงแล้ว

สำหรับกรมโลจิสติกส์ทางทหารในปัจจุบัน การจะเตรียมความพร้อมสำหรับ
ทหาร 3,000 นาย เป็นเรื่องที่ย่ายดายอย่างมาก

องค์กรฯสงครามศักดิ์สิทธิ์ทั้งหมดได้รับอุปกรณ์ที่ดีและเหมาะสมที่สุด

อาวุธและอุปกรณ์ต่างๆ เช่น ชุดเกราะหมิงกวง, ดาวถึง, ทวนบนหลังม้า
และหน้าไม้เข็นปี เหล่านี้เป็นพื้นฐานที่ทุกนาจะต้องมี

โดยเฉพาะอย่างยิ่งหน้าไม้เข็นปี ซึ่งกรมโลจิสติกส์ทางทหารได้ทำการ
ปรับปรุงเป็นพิเศษ พวกมันสามารถจะยิงลูกศรออกไปได้ 3 ครั้งติดต่อกัน

นอกจากนี้ องค์กรฯสงครามศักดิ์สิทธิ์ที่มีความสามารถด้านการยิงธนู ยังจะ
ได้รับอนุญาตไปด้วย ในทางตรงกันข้าม นักรบคนเถื่อนภูเขาจะได้รับโล่มือ
เดียวเพิ่มเข้าไป

องค์กรฯสงครามศักดิ์สิทธิ์แต่ละนาย สวมอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับความ
ต้องการของพวกเขา

มูลค่าของอาวุธและอุปกรณ์เหล่านี้ ต่อทหารหนึ่งนาย ไม่น้อยไปกว่า 100
เหรียญทอง

พวกเขาแต่ละนายยังนำถุงเม็ดเสียบิงทหาร ซึ่งพอจะเลี้ยงทั้งคนและม้าได้
นานกว่า 1 เดือนไปด้วย

หลังจากที่มุ่งหน้าสู่ทะเลทราย มันจะเป็นเรื่องยากอย่างมาก ที่กองทัพอื่นจะ
ให้การสนับสนุนทางโลจิสติกส์

ดังนั้น พวกเขาจึงจำเป็นจะต้องนำเม็ดเสียบิงทหารจำนวนมหาศาลไปด้วย

โอหยาจโซวเชื่อว่า ลอร์ดคนอื่นๆก็จะทำเช่นเดียวกันนี้

ข้อแตกต่างเดียวก็คือ การพัฒนาด้านโลจิสติกส์ของดินแดนซานไห่หนั้น เป็นระดับผู้นำของประเทศ

มีรายงานจากกรมโลจิสติกส์ทางทหารมาว่า การวิจัยสุดยอดเม็ดเสปียงทหารเพียง 1 เม็ดเล็กๆ อาจจะเลี้ยงทั้งคนและม้าได้ 1 วันเต็ม

พวกเขายังมีเต็นท์ทหารอย่างเพียงพอ

หลังจากที่วิจัยเต็นท์ทหารแบบใหม่ขึ้นมาแล้ว พวกเขาก็สามารถจะพับเก็บพวกมันจนมีขนาดเพียงกระเป๋าเป้ได้ สำหรับน้ำหนักของมัน มันไม่ได้เป็นปัญหาสำหรับม้าฉิ่งฟูเลย

ถ้าไม่มีเต็นท์ มันคงจะกลายเป็นเรื่องยากในการเดินทางผ่านทะเลทรายในยามค่ำคืน

นอกจากนี้ กรมโลจิสติกส์ทางทหารยังได้ปรับปรุงผ้าคลุมไหล่ขององครักษ์สงครามศักดิ์สิทธิ์ โดยการเพิ่มขนาดและห่มวกคลุมหัวเข้าไป เพื่อช่วยลดผลกระทบจากพายุทะเลทราย

โอหยาจโซวได้วางแผนไว้ก่อนหน้านี้แล้ว เขายังให้กรมโลจิสติกส์ทางทหารทำการวิจัยแว่นตาประเภทพิเศษขึ้นมาด้วย

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากดินแดนซานไห่หนั้นไม่ได้รับคู่มือเทคโนโลยีการสร้างแก้ว พวกเขาจึงไม่มีความคืบหน้ามากนัก

นอกเหนือจากนั้นแล้ว ร่องเท้าบุท, เป้สพายหลัง, เข็มขัด, มีดสั้น และแม้แต่
เสื้อชั้นใน ทั้งหมดเป็นเป็นของรุ่นใหม่ที่พัฒนาขึ้น

ในขณะที่จัดตั้งฐานกองกำลังพิเศษขึ้นมา พวกเขาก็ได้เริ่มต้นทำการวิจัย
อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องเหล่านี้ทั้งหมด

ตอนนี้ อุปกรณ์ทั้งหมดพร้อมใช้งานแล้ว

องค์กรสังครามศักดิ์สิทธิ์ในปัจจุบัน อาจจะได้รับพิจารณาว่า มีโครงสร้าง
ในแบบของกองกำลังพิเศษยุคเก่า

แน่นอนว่า มีบางปัญหาที่กรมโลจิสติกส์ทางทหาร ไม่สามารถจะแก้ไขได้
ตัวอย่างเช่น น้ำ

น้ำมีความสำคัญเท่ากับเสบียงอาหารในการเดินทางผ่านทะเลทราย

อาจกล่าวได้ว่า มันมีความสำคัญมากที่สุดก็ได้

ไม่มีอะไรในโลกที่จะย่อส่วนน้ำได้

เพียงแค่น้ำในถุงเก็บน้ำของพวกเขา มันยังคงไม่เพียงพอ

อย่างไรก็ตาม เรื่องนี้ องค์กรสังครามศักดิ์สิทธิ์จะต้องหาวิธีแก้ปัญหาด้วย
ตัวเอง

ในระหว่างงานประมูล โอหยางโซวได้รับพื้นที่ขนาดยักษ์มา มันสามารถ
ขนานถุงเก็บของของเขาให้มีขนาดถึง 10,000 ลูกบาศก์เมตรได้

น่าเสียดายที่เขาไม่สามารถใช้ถุงเก็บของในแผนที่สมรภูมิได้

.....

โกอา ปีที่ 3 เดือนที่ 1 วันที่ 18, เวลา 9.00 น.

แจ้งเตือนจากระบบดังขึ้นตามเวลา

“แจ้งเตือนระบบ : ปี 119 ก่อนคริสตกาล หลังจากสงครามม่อนหานและสงครามเหอสีอ แม้ว่าผู้นำชนเผ่าซงหนุ จะนำกองกำลังของเขาไปยังม่อเป่ย พวกเขาก็ยังคงโจมตีจังหวัดทางเหนือของราชวงศ์ฮั่น จักรพรรดิฮั่นหวู่จึงสั่งให้ขุนพลเว่ยฉิงและขุนพลฮั่วฉูออกไป พร้อมกำลังพลคนละ 50,000 นาย พวกเขาทั้งสองจะแยกกันไปโจมตีม่อเป่ย เพื่อทำลายกองกำลังหลักของชนเผ่าซงหนุ นอกจากนี้ เขายังส่งทหารราบ 100, 000 นาย และม้าอีกจำนวนมากไปช่วยสนับสนุนด้านโลจิสติกส์”

“สงครามครั้งนี้ เป็นการโจมตีทางยุทธศาสตร์ของราชวงศ์ฮั่นต่อชนเผ่าซงหนุ และเป็นการป้องกันการรุกรานราชวงศ์ฮั่นตะวันตกจากชนเผ่าซงหนุด้วย สุดท้ายแล้ว กองทัพฮั่นได้รับชัยชนะอย่างงดงาม แผนที่สมรภูมิครั้งที่ 5 – สงครามม่อเป่ย เริ่มต้นขึ้นอย่างเป็นทางการ!”

ณ เมืองซานไห่, จตุรัสภายในเขตเมืองหลวง องค์กรสังครามศักดิ์สิทธิ์ 3,000 นาย ได้เตรียมพร้อมที่จะออกเดินทางแล้ว

“การตรวจสอบเงื่อนไขการเข้าร่วม ยืนยันการเข้าร่วมสงคราม”

ขณะที่โอหยางโจวกำลังจะเลือกฝ่ายของเขา แจ้งเตือนจากระบบก็ดังขึ้น

“แจ้งเตือนระบบ : สำหรับสงครามม่อเป่ย ผู้เล่นทุกคนจะถูกบังคับให้เลือกฝ่ายราชวงศ์ฮั่นตะวันตก”

“บังคับเลือก? น่าสนใจจริงๆ” โอหยางโซวพึมพำกับตัวเอง

แต่มันยังไม่จบเพียงเท่านั้น แฉ่งเตือนจากระบบดังขึ้นอีกครั้ง

“แจ้งเตือนระบบ : ฝ่ายราชวงศ์ฮั่นตะวันตก แบ่งเป็นสายกองกำลังของเว่ยฉิง และกองกำลังของฮั่วฉูปิง โปรดเลือก!”

“นี่มันอะไรกัน? ก่อนที่สงครามจะเริ่ม พวกเราจะต้องเลือกสายการเดินทัพ?”

โอหยางโซวขมวดคิ้ว สงครามครั้งนี้เต็มไปด้วยความลึกลับอย่างแท้จริง

ในประวัติศาสตร์สงครามม่อเป่ย์ กองทัพฮั่นได้แบ่งกองกำลังออกเป็น 2 ส่วน และแยกกันโจมตี

เว่ยฉิงนำกองกำลังของเขาออกเดินทางจากเมืองตงเสี๋ย ขณะที่ฮั่วฉูปิงนำกองกำลังของเขาออกเดินทางจากเมืองไต้จุน

เมืองทั้งสองห่างกันหลายร้อยกิโลเมตร

“มันมีความแตกต่างกันอย่างไร?” โอหยางโซวรู้สึกไม่ค่อยสบายใจ

“การเลือกของคุณจะมีผลต่อแนวการรับสมัครขุนพล” ไกอาเปิดเผยเรื่องนี้ในที่สุด

“อย่างไร?” โอหยางโซวถาม

“ถ้าคุณเลือกเส้นทางสายตะวันออก คนแรกไปถึงภูเขาเคิ่นถี จะมีรับสมัครฮั่วฉูปิงได้ และถ้าคุณเลือกเส้นทางสายตะวันตก คุณจะมี 2 แนวให้เลือก”

“2 เควส?”

เมื่อได้ยืนยันว่า เขาสามารถรับสมัครฮั้วฉูปิงได้โดยตรง โอหยางโซวกั๊วรู้สึกแปลกๆ

ในเวลา^{นี้} ไกอาก็อาเปิดเผยข้อมูลทั้งหมด

“ถ้าคุณติดตามขุนพลเว่ยฉิง トラบเท่าที่คุณสังหารชานหยู่ได้ คุณก็จะสามารถรับสมัครเว่ยฉิงได้ ถ้าคุณไล่ตามหลี่กวงและเจ้าซี トラบเท่าที่คุณหาพวกเขาพบ และนำทางให้พวกเขาได้อย่างถูกต้อง คุณก็จะป้องกันไม่ให้หลี่กวงฆ่าตัวตาย แล้วคุณก็จะรับสมัครพวกเขาได้” ไกอาช่างพิเศษจริงๆ

“ ... ”

เมื่อโอหยางโซวได้ยืนยันเช่นนั้น เขาก็แทบจะพูดไม่ออก

ครั้งนี้ ไกอาก็ดำรงขุนพลที่มีชื่อเสียงทั้งสามไว้บนจาน เพื่อให้ทุกคนต่อสู้ด้วยกันเอง

มันดูเหมือนว่า จะมีโอกาสอยู่ทุกๆที่

อย่างไรก็ตาม โอหยางโซวกลับกังวลมากยิ่งขึ้น

ไม่มีอาหารกลางวันฟรีบนโลกนี้

แน่นอนว่า พวกเขาจะต้องจ่ายราคาที่สมน้ำสมเนื้อ สำหรับการรับสมัครขุนพลระดับพระเจ้า

สิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือ แม้ว่าจะจ่ายไปจํานวนมาก แต่กลับไม่ได้รับอะไรกลับมาเลย

มีขุนพลที่มีชื่อเสียงเพียง 3 คนเท่านั้น ขณะที่มัลลอร์ดเข้าร่วมถึง 50 คน

สิ่งที่ยากที่สุดก็คือ ตัวเคสเอง ไม่มีเคสใดๆใดที่จะทำให้สำเร็จได้อย่าง
ง่ายดาย

ก่อนที่จะไปถึงภูเขาเค็นถิ จะต้องทำอะไร?

มันจะต้องเป็นงานที่ขุนพลอัจฉริยะอย่างฮั่วฉูปิงทำไม่สำเร็จ

แล้วผู้เล่นลอร์ดจะทำมันด้วยกำลังพลเพียง 3,000 นาย ได้หรือไม่?

ลอบสังหารซานหยู?

แม้แต่เว่ยฉิงก็ยังไม่สามารถจะทำเช่นนั้นได้

การจะค้นหาหลักวงก็ขึ้นอยู่กับโชค แม้แต่หลักวงผู้ซึ่งสู้รบกับชนเผ่าซงหนูมา
ตลอดชีวิต ก็ยังหลงทางในทะเลทราย

สำหรับกองกำลังผู้เล่นที่เพิ่งจะเข้าสู่ทะเลทรายเป็นครั้งแรก พวกเขาจะ
ประสบความสำเร็จได้อย่างไร?

ดังนั้น ไม่ว่าเขาจะเลือกทางไหน มันก็แทบจะเป็นไปไม่ได้เลย

มันเหมือนกับว่า ไกอ่าได้ทำการล่อลวงเหล่าลอร์ด 50 คน ด้วยของหวานที่
เป็นภาพลวงตา

เพื่อให้เรื่องนี้แย่ง ไกอ่าจึงเพิ่งจะอธิบายถึงเรื่องนี้ก่อนออกเดินทาง

ด้วยเหตุนี้เอง ไม่ว่าจะเป็นพันธมิตรซานไห่หรือพันธมิตรหยานหวง พวกเขา
ไม่มีเวลาจะปรึกษาหารือกันเลย พวกเขาทำได้เพียงเลือกด้วยตัวเองเท่านั้น

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากมันดึงดูดมากเกินไป พวกเขาจึงไม่สามารถจะหยุดตัวเองได้

แม้แต่โอหยางโซว ผู้ที่รู้ว่ามันเป็นหลุมพราง ก็อดไม่ได้ที่จะปิดตาตัวเองแล้วกระโดดลงไป

ตอนนี้ คำถามที่สำคัญที่สุดก็คือ เขาควร会选择เส้นทางไหน?

TWO Chapter 579 สงครามม่อเป่ยแห่งความเร็ว

เว่ยฉิง, ฮั่วฉูปิง และหลี่กวง โอหยางโซวจะต้องเลือกไล่ตาม 1 ใน 3 คนนี้

โอหยางโซวกำจัดตัวเลือก ขุนพลหลี่กวงไปก่อน แม้ว่าเขาจะมั่นใจในการรับสมัครขุนพลผู้นี้ เพราะเขามีเทพหมาป่าอย่างขาวน้อยอยู่

แต่โอหยางโซวก็ไม่ต้องการจะยอมแพ้กับอีก 2 ขุนพล

สำหรับดินแดนซานไห่ ขุนพลอย่างหลี่กวง ไม่สามารถจะก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีได้มากนัก ในทางกลับกัน ขุนพลอีก 2 คน สามารถที่จะจัดตั้งกองทัพทหารที่ 4 ของดินแดนขึ้นมาได้

ดังนั้น เขาจึงจัดหลี่กวงออกไปก่อน

อย่างไรก็ตาม โอหยางโซวพบว่า มันเป็นเรื่องยากที่จะตัดสินใจระหว่างเว่ยฉิงและฮั่วฉูปิง

เว่ยฉิงและฮั่วฉูปิง อาหหลานคู่นี้ เป็นเสาหลักของอาณาจักรอื่น

ทั้งสองเป็นขุนพลพิเศษ ที่แม้แต่กลยุทธ์ก็ยังคล้ายคลึงกัน พวกเขาทั้งสอง
ชอบลอบเข้าไปในเส้นทางของศัตรู และคว้าชัยชนะมาได้อย่างน่าอัศจรรย์
พวกเขายังมักจะใช้การโจมตีระยะไกลและการตีวงล้อม

เว่ยฉิงเป็นผู้คิดค้นรูปแบบการลอบโจมตีสายฟ้าแลบ ขณะที่ฮั่วฉูปิงทำให้มัน
มีชื่อเสียงโด่งดังขึ้นมา

แน่นอน ระหว่างทั้งสอง มีความแตกต่างกันเป็นอย่างมาก

เว่ยฉิงเป็นผู้บัญชาการสนามรบที่ยอดเยี่ยม และเขาไม่สนใจว่าจะต้อง
เสียสละมากเพียงใด เขาพุ่งเป้าไปที่กลยุทธ์ของเขาในการจัดการกับศัตรู
เพื่อสร้างผลกระทบต่อเศรษฐกิจและทรัพยากรทั้งหมดของศัตรู เขาจะทำให้
ศัตรูสูญเสียรากฐานของพวกเขา และทำลายพวกเขาด้วยวิธีดังกล่าว

อาจกล่าวได้ว่า เว่ยฉิงเป็นผู้บัญชาการที่มุ่งเน้นการดำเนินกลยุทธ์ที่ชัดเจน
แต่เขาก็เป็นคนขี้เกรงใจและถ่อมตัว เขารักทหารของเขา และเขาก็เป็น
ขุนพลที่ใจดี

ฮั่วฉูปิงแตกต่างออกไป เขาเป็นแนวหน้าอัจฉริยะและความยืดหยุ่น เขาไม่ยึด
ติดกับรูปแบบการสู้รบที่แน่นอน

ในระหว่างการสู้รบ เขาจะไม่สนใจทรัพยากรของศัตรู แต่เขาจะมุ่งเน้นไปที่
การสังหารศัตรู และพวกเขาก็จะไม่รอกำลังเสริมและทรัพยากรของพวกเขา

ด้วยวิธีนี้ พวกเขาจึงรักษาความคล่องตัวและความยืดหยุ่นกองกำลังของ
ตนเองได้ ซึ่งมันช่วยให้พวกเขาสามารถจับกุมศัตรูได้มากขึ้น และสร้างความ
เสียหายได้มากขึ้น

ระหว่างทั้งสอง พวกเขามีทั้งข้อดีและข้อเสีย

อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นใครใน 2 คนนี้ พวกเขาดูก็เหมาะสมกับดินแดน
ซานไห่เป็นอย่างดี

โอหยางโซวจึงต้องชั่งน้ำหนักความยากของเคลสในการรับสมัครพวกเขา

การรับสมัครเว่ยฉิง คือ การสังหารผู้นำชนเผ่าซงหนู ซานหยู

เคลสนี้ค่อนข้างจะน่าสนใจ แต่ด้วยความจริงที่ว่า โอหยางโซวมีกำลังพล
เพียง 3,000 นาย และไม่มีข้อได้เปรียบใดๆ การรับสมัครเว่ยฉิงจึงเป็นเรื่อง
ยาก

ในทางตรงกันข้าม การรับสมัครฮั่วฉูปิง คือ การไปถึงภูเขาเคิ่นถี้เป็นคนแรก

แม้ว่าเส้นทางจะอันตรายและยากลำบาก แต่ด้วยการมีขบวนน้อยติดตามไป
ด้วย โอหยางโซวจึงมีโอกาสมากกว่าลอร์ดคนอื่นๆ

ดังนั้น หลังจากที่จะชั่งน้ำหนักทุกอย่างแล้ว สุดท้ายโอหยางโซวก็ตัดสินใจเลือก
ฮั่วฉูปิง

“เลือกสายฮั่วฉูปิง” โอหยางโซวกล่าว

“แจ้งเตือนระบบ : ขอแสดงความยินดีกับผู้เล่นฉีเยว่หฺวู่ยี่ สำหรับการเปิดใช้
งานการเทเลพอร์ตเข้าสู่แผนที่สมรภูมิ จำนวนจำกัด 3,000 คน เริ่มการเทเล
พอร์ต!”

หลังจากนั้นไม่นาน โอหยางโซวและกองกำลังของเขา ก็ปรากฏตัวขึ้นที่
สมรภูมิม่อเป่ย์

“แจ๊งเต็อนระบบ : ขอแสดงความยินดีกับผู้เล่นฉีเยว่หฺวู่ยี้ สำหรับการมาถึง
ค่ายหลักของเส้นทางตะวันออกของฝ่ายราชวงศ์อันตะวันตก เมืองไต้จูน”

โอหยางโซวเข้าสู่ค่ายทหาร ด้านนอกเมืองไต้จูน

ในค่ายทหาร แสงสีขาวเปล่งกระจายไปทั่ว ผู้เล่นและกองกำลังของพวกเขา
ค่อยๆปรากฏตัวขึ้น

ในเวลานั้น แจ๊งเต็อนระบบได้ตั้งขึ้นที่หูของเขา

“แจ๊งเต็อนระบบ : ขอแสดงความยินดีกับผู้เล่นฉีเยว่หฺวู่ยี้ เนื่องจากคุณเป็น
มาร์ควิสชั้น 1 คุณจะได้รับคะแนนทรัพยากรสงครามชดเชยเป็นพิเศษ 500
แต้ม, คำแนะนำ : คะแนนเหล่านี้ สามารถใช้ในค่ายทหาร หรือแลกเปลี่ยน
สิ่งจำเป็นทางทหารได้ คะแนนเหล่านี้มีค่ามาก โปรดใช้พวกมันอย่างฉลาด!”

“คะแนนทรัพยากรสงคราม? ทรัพยากรใหม่จากโกอาชินะ!”

โอหยางโซวเดาว่า เมื่อเขาได้รับ 500 แต้ม มาร์ควิสชั้น 2 ก็คงจะได้รับ 200
แต้ม และมาร์ควิสชั้น 3 ก็คงจะได้รับ 100 แต้ม

สำหรับเอิร์ลชั้น 1 พวกเขาได้นำกำลังพลมาตามข้อกำหนด ดังนั้น พวกเขา
คงจะไม่ได้รับการชดเชยใดๆ

ตอนนี้ โอหยางโซวรู้สึกดีขึ้นเล็กน้อย

แต่มันก็ยังไม่จบลง มีเสียงแจ๊งเต็อนจากระบบตั้งขึ้นอีกครั้ง

“แจ้งเตือนระบบ : ขอแสดงความยินดีกับผู้เล่นฉิวหวู่ยี่ เนื่องจากคุณเป็น มาร์ควิสชั้น 1 คุณจะได้รับคะแนนการกุศล 10,000 แต้ม และจะได้รับ คะแนนอนุญาตการสงครามเพิ่ม 15%”

สงครามยังไม่ทันจะเริ่ม เขาก็ได้รับคะแนนการกุศลมาแล้ว 10,000 แต้ม มัน คงจะเป็นค่าตอบแทนพื้นฐาน อย่างไรก็ตาม จำนวนคะแนนการกุศลนี้ยังคง ดูน้อยเกินไป มันไม่สามารถจะเทียบได้กับจำนวนกำลังพลที่ถูกลดลงไปเลย

เดิม โอหยางโซวต้องการจะได้รับคะแนนการกุศลอย่างน้อย 100,000 แต้ม ในสงครามครั้งนี้

แต่ดูเหมือนว่า เขาจะแทบไม่มีโอกาสที่จะบรรลุเป้าหมายนั้นเลย

สำหรับสิทธิพิเศษ คะแนนอนุญาตการเพิ่มขึ้น 15% ทั้งหมดจะขึ้นอยู่กับ ความสามารถในการสังหารของกองกำลังของเขาเอง

ตามที่คาดไว้ ไกอานั่นยุติธรรม มันไม่ได้พุ่งเป้ามาที่เขาเพียงคนเดียว

เมื่อถึงจุดนี้ การชดเชยก็สิ้นสุดลง

โอหยางโซวปล่อยให้หวังเฟิงนำกองกำลังไปพักผ่อน ขณะที่เขามองไปรอบๆ จตุรัส เขาต้องการที่จะสังเกตฝ่ายตรงข้ามที่แข็งแกร่งคนอื่นๆ ที่เลือก เส้นทางสายเดียวกับเขา

มองไปรอบๆ กองกำลังของผู้เล่นค่อยๆ ปรากฏตัวขึ้น และมันก็เริ่มอีกทีก ขึ้นมา

นี่ไม่ใช่สิ่งที่น่าประหลาดใจ ฮั่วฉูปิงดึงดูดสายตาของพวกเขา ในเขต
ทงกัันดาร์ มีลอร์ดมากมายที่ชื่นชอบฮั่วฉูปิง

นอกจากนี้ เควสในการรับสมัครเขาก็ดูง่ายที่สุดด้วย จึงเป็นธรรมดาที่คน
จำนวนมากจะเลือกเควสนี้

ตามที่คาดไว้ รายงานสงครามได้ยืนยันการคาดเดาของเขา

“รายงานสงคราม : สงครามม่อเป่ย์ มีลอร์ดเข้าร่วม 45 คน, สายฮั่วฉูปิง 22
คน, สายเว่ยฉิง 18 คน และสายหลี่กวง 5 คน!”

ลอร์ด 45 คน จำนวนเช่นนี้ก็หมายความว่า มีลอร์ด 5 คนที่ยอมแพ้ไปแล้ว

คนที่ยอมแพ้ คงจะไม่หวังอะไรกับสงครามครั้งนี้ บางที การยอมรับความ
พ่ายแพ้ ก็เป็นทางเลือกที่ฉลาด

ตามที่คาดการณ์ไว้ ฮั่วฉูปิงเป็นทางเลือกแรกของเหล่าลอร์ด

เกือบครึ่งของเหล่าลอร์ด เลือกสายนี้

ขุนพลซราหลี่กวงนั้นน่าเศร้า มีลอร์ดเพียง 5 คนเท่านั้น ที่เลือกเขา ถ้าทั้ง 5
คนนั้นไม่มีอาวุธลับ พวกเขาก็คงจะเข้าสู่สนามรบเหมือนกับคนตาบอด

‘ดูเหมือนว่า การแข่งขันจะรุนแรงยิ่งนัก!’

โอหยางโซวเต็มไปด้วยอารมณ์ ขณะที่เขายังคงค้นหาเป้าหมายของเขา

เขาพบกับใบหน้าที่เคยไม่ก็คนเท่านั้น

คนแรกเป็นคู่ปรับเก่าของโอหยางโซว ผู้ซึ่งโดดเด่นในงานประมูลครั้งล่าสุด
ซาโพจุน

เขานำทหารม้าชั้นสูงมา 3,000 นาย

เมื่อตรวจสอบอย่างใกล้ชิด จะพบว่าพวกเขาแตกต่างจากทหารม้าจังหววน
พวกเขาใช้ดาบโค้งที่ไม่ค่อยจะเห็นนัก และแม้แต่ม้าศึกก็เป็นม้าศึกมองโกล
ทั้งหมด

‘ทหารม้ามองโกลชั้นสูง?’ โอหยางโซวมองไปอย่างพิลึกพิลั่น

ดูเหมือนว่า ซาโพจุนจะบรรลุก้าวแรกของคู่มือการฝึกอบรมทหารม้าเหล็ก
มองโกลแล้ว ทหารม้าชั้นสูง 3,000 นายนี้ คงจะเป็นผลสำเร็จจากการ
ฝึกอบรม

ม้าศึกมองโกลชั้นสูง 3,000 ตัว ซาโพจุนหาพวกมันได้จริงๆ

ขุนพลที่อยู่ด้านหลังของซาโพจุนสะดุดตาโอหยางโซวเป็นพิเศษ

เดิม โอหยางโซวไม่รู้จักเขา

แต่ในขณะนั้นเอง ทหารกองทัพนักรบในค่ายทหาร ได้ไปต้อนรับขุนพลผู้นี้เป็น
คนแรก

“คำนับขุนพลโจว!”

มันทำให้ค่ายทหารปั่นป่วนขึ้นมาเล็กน้อย

โอหยางโซวจึงสามารถจะคาดเดาอัตลักษณ์ของขุนพลผู้นี้ได้ในทันที

“ขุนพลผู้มีชื่อเสียงแห่งราชวงศ์ฮั่นตะวันตก โจวหย่าฟู่?” โอหยางโชวพิมพ์
ซาโพนุชคดียังแท้จริง เขาได้รับหนึ่งในขุนพลที่มีชื่อเสียงมากที่สุดจาก
ยันต์อันเชิญ

โจวหย่าฟู่ เป็นขุนพลที่แข็งแกร่งที่สุดในสมัยจักรพรรดิฮั่นจิง ในเวลานั้น เขา
ได้กำราบดินแดนอื่นๆ 7 ดินแดน ให้เข้ามาอยู่ภายใต้ราชวงศ์ฮั่น จากเวลาใน
ปัจจุบันของแผนที่สมรภูมิ เขาจะตายในอีกอย่างน้อย 20 ปีหลังจากนี้

จึงไม่ต้องสงสัยเลยว่า ทหารในกองทัพฮั่นจะรู้จักเขา

ด้วยมีผู้ช่วยเช่นนี้ ซาโพนุชอาจจะสร้างผลงานพิเศษขึ้นมาได้

เดิม โอหยางโชวคิดจะนำห่านสินมาเพื่อช่วยเขา อย่างไรก็ตาม สุดท้ายแล้ว
เขาก็ทิ้งความคิดนั้นทิ้งไป

จะดีกว่าที่จะไม่ทำให้ขุนพลระดับพระเจ้าผู้นี้คิดถึงเรื่องที่น่าเศร้าขึ้นมา

นอกจากนี้ พ่อของโจวหย่าฟู่ยังเป็นเสนาบดีของราชวงศ์ฮั่นตะวันตกด้วย คน
ผู้นั้นก็คือ โจวปอ

โจวปอยังได้ปฎิญาณว่าจะจงรักภักดีต่อเฟิงฉิวฮวง หลังจากที่สงครามจูลู่
สิ้นสุดลง

เดิม เมื่อราชวงศ์ฮั่นตะวันตกเข้าสู่เขตทุรกันดาร หลังจากที่สงครามม่อเป่ย์
สิ้นสุดลง เฟิงฉิวฮวงจะมีโอกาสรับสมัครโจวหย่าฟู่

ใครจะรู้ว่า ซาโพนุชจะรับสมัครเขาได้ผ่านยันต์เสียก่อน

‘คนผู้นี้เป็นศัตรูที่น่ากังวลจริงๆ!’

โอหยางโซวไม่ต้องการจะดึงดูดความสนใจจากซาโพจุน เขาจึงมองหาเป้าหมาย
อื่นๆต่อไป

นอกเหนือจากซาโพจุนที่เลือกเส้นทางสายฮั่วฉูปิงแล้ว ยังมีอีก 2 คน ก็คือ ตี
เฉินและจางหลาง

ทหารม้าของตีเฉิน ใช้ม้าศึกมองโกลด้วยเช่นกัน

สำหรับจางหลาง เขาด้อยกว่า

เนื่องจากภูมิภาคเขี่ยนเย่ขาดแคลนม้าศึกที่ดี

สำหรับม้าฉิงฟู่ในแอ่งเหลียนโจว มันเป็นสิ่งที่ผิดแปลกจากที่อื่น

การที่ตีเฉินเลือกเส้นทางสายฮั่วฉูปิงนั้น ไม่ได้ทำให้โอหยางโซวประหลาดใจ
ตีเฉินมีเหลียนผอแล้ว ถ้าเขาสามารถรับสมัครขุนพลหนุ่มอัจฉริยะอย่างฮั่ว
ฉูปิงได้ ก็เหมือนกับเขาได้รับขุนพลที่สวรรค์ส่งมาให้

สิ่งที่ทำให้โอหยางโซวประหลาดใจก็คือ จางหลางก็สนใจฮั่วฉูปิงเช่นกัน

ความน่าสนใจของขุนพลอัจฉริยะแตกต่างกันออกไปอย่างแท้จริง

ในความเป็นจริง เมื่อโอหยางโซวได้เห็นตีเฉินและคนอื่นๆ พวกเขา
สังเกตเห็นเขาด้วยเช่นกัน และแน่นอนว่า พวกเขาไม่ค่อยจะยินดีนักที่เห็น
เขาที่นี่

โดยเฉพาะเมื่อพวกเขาได้เห็นองครักษ์สงครามศักดิ์สิทธิ์ที่อยู่ด้านหลังของโอ
หยางโซว

กองกำลังนี้ มีชื่อเสียงไปทั่วแผ่นดิน และทุกคนรู้จักพวกเขาดี

ภายใต้สถานการณ์ที่เท่าเทียม ไม่มีใครในประเทศจีนมีความมั่นใจว่าจะสามารถเอาชนะองค์กรสังคมนิยมศักดิ์สิทธิ์ได้

“ช่างโชคร้ายจริงๆ!”

ตีเงินไม่สามารถจะซ่อนความผิดหวังได้

จานหลางยิ้มออกมา แต่ภายในดวงตาของเขากลับเต็มไปด้วยจิตวิญญาณแห่งการต่อสู้

ในส่วน of พันมิตรซานไห่ ไม่ได้มีเพียงโอหยางโซวมาเพียงลำพัง

ไปฮั่วและซุนหลงเตียนเซว่ ก็เลือกเส้นทางสายฮั่วฉูปิงด้วยเช่นกัน อย่างไม่ต้องคิดมาก ขุนพลที่พวกเขานำมาก็คือ จางเลี้ยวและฉิงฉีอั่ง

เปรียบเทียบพันธมิตรทั้งสองแล้ว พันมิตรซานไห่ไม่ได้เสียเปรียบแต่อย่างใด

TWO Chapter 580 การใช้คะแนนทรัพยากรสงคราม

ทั้งสามคนของพันธมิตรซานไห่เข้ามารวมตัวกัน

โอหยางโซวถามไปฮั่วว่า เหตุใดเธอถึงเลือกเส้นทางสายฮั่วฉูปิง มันเป็นเส้นทางที่ยาวไกลหลายพันกิโลเมตร และเป็นการเดินทางที่ยากลำบากมาก การที่เขาเห็นเธอที่เมืองไต้จุน มันทำให้เขารู้สึกประหลาดใจอย่างแท้จริง

“นั่นเป็นเพราะเขาหล่อมาก!”

คำตอบของไปฮั่ว ไม่สามารถจะซ่อนความจริงที่ว่า เธอได้หลงไหลในดาราผู้นี้

“...”

เส้นเลือดสีดำปรากฏบนหน้าผากของโอหยางโซว ‘เหตุผลโง่ๆนี้มันอะไรกัน!’

หลังจากที่ละครเรื่อง ‘สุดยอดจักรพรรดิที่รัก’ ออกอากาศ บทบาทของฮั่วฉูปิงในเรื่อง ก็ได้ทำให้สาวๆนับล้านหลงไหล ใครจะรู้ว่า ไปฮั่วก็เป็นหนึ่งในนั้น

“พี่หญิงใหญ่ หยุดคิดถึงมันได้มั๊ย? เพื่อพวกเรา” โอหยางโซวรู้สึกขัดแย้ง

“ไอ้...บ้า” ไปฮั่วกล่าวไม่สุภาพกับโอหยางโซว เธอชกเขาเบาๆ ก่อนจะยิ้มออกมาและกล่าวว่า “ข้าจะอยู่ที่นี้ และดูว่ามีเคสย่อยหรือไม่ แล้วข้าจะให้จางเลี้ยวออกเดินทางไปพร้อมกับท่าน”

“นั่นคงจะดีที่สุดแล้ว” โอหยางโซวถอนหายใจด้วยความโล่งอก

ในขณะนั้น ผู้ที่รับผิดชอบค่ายได้รวบรวมเหล่าลอร์ด เพื่อประชุมร่วมกัน

สำหรับสงครามม่อเป่ย์ ไม่มีการเลือกตัวแทนผู้เล่น เพื่อเข้าร่วมการประชุม

ในค่ายทหาร โอหยางโซวสังเกตเห็นขุนพลหลัก

เขาไม่ใช่ขุนพลที่มีชื่อเสียงอย่างฮั่วฉูปิง แต่เป็นพลไร้ชื่อผู้หนึ่ง

“เกิดอะไรขึ้น ขุนพลฮั่วฉูปิงอยู่ที่ไหน?”

นี่ทำให้เหล่าคนที่ต้องการจะเป็นพยานถึงความรุ่งโรจน์ของฮั่วฉูปิง รู้สึกผิดหวังเป็นอย่างมาก

“ทุกคนโปรดสงบลงก่อน” ขุนพลหลักของค่ายทหารรู้ว่าพวกเขาไม่พอใจอะไร เขาจึงได้อธิบายว่า “ท่านขุนพลฮั่วฉูปิง ได้นำกองกำลังของเขาออกไปแล้ว”

ทั้งค่ายทหารกลายเป็นโกลาหลั่นที่

“เขาเดินทางออกไปแล้ว? แล้วพวกเราล่ะ?” ลอร์ดบางคนถามออกไป

“ค่ายทหารในปัจจุบัน มีอยู่เพียงเพื่อจัดหาทรัพยากรโลจิสติกส์ของกองทัพเท่านั้น ทุกคนสามารถรวบรวมทรัพยากรบางส่วนได้ในตอนนี้ วันรุ่งขึ้น พวกเจ้าถึงจะนำกองกำลังของพวกเขาออกสู่ทะเลทราย และไล่ตามเขาได้”

ในทันที เหล่าทหารรับนำแผนที่ส่งไปให้กับเหล่าลอร์ด

“สิ่งที่พวกเจ้าได้รับไปก็คือ ภาพร่างแผนการปฏิบัติการ” ขุนพลหลักอธิบายเมื่อโอหยางโชวได้รับมันมา และสำรวจดู เขาก็ขมวดคิ้วแน่น

‘นี่มันหยาบเกินไป!’

แผนที่ทั้งหมดทำจากหนังแกะ และมีเพียงไม่กี่เส้นทางที่แสดงการเคลื่อนกองกำลังจากเมืองได้จนไปยังภูเขาเค็นถิ

สำหรับแม่น้ำ, แหล่งทรัพยากร และที่ตั้งของชนเผ่าซงหนู ไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้นอยู่เลย

โอหยางโชวรู้สึกว่าการเดินทางข้ามทะเลทรายครั้งนี้ ดูเหมือนจะไม่ร้ายรื่นเสียแล้ว

‘เทพไกอา ท่านไม่ต้องการจะให้เหล่าลอร์ดรับสมัครฮั่วฉูปิงได้หรือ?’

โอหย่างโชวอดไม่ได้ที่จะบ่นภายในใจของเขา

ลอร์ดคนอื่นๆไม่มีความสุขอย่างมาก ขณะที่พวกเขาได้รับแผนที่นี้มา

เพียงแค่ว่าวแรกของการรับสมัคร มันก็เต็มไปด้วยความยากลำบากแล้ว
บรรดาเหล่าลอร์ดที่หวังว่าจะโชคดี เต็มไปด้วยความเสียใจ

เห็นได้ชัดว่า การรับสมัครในครั้งนี้ เกิดความคาดหวังของพวกเขา

ก่อนที่จะสงครามจะเกิดขึ้น พวกเขาจะต้องรืบนำกองกำลังของพวกเขา ตาม
กองกำลังหลักให้ทัน

ใครจะรู้ว่า ไกอ่าทำเช่นนี้ด้วยเหตุผลใด

หลีกวงเป็นขุนพลที่เคยเผชิญหน้ากับชนเผ่าซงหนูมาอย่างยาวนาน ถึงอย่าง
นั้น เขาก็ยังหลงทางในทะเลทราย

จะเห็นได้ชัดว่า ทะเลทรายนั้นเลวร้ายมากเพียงใด

หากผู้เล่นตัดสินใจเสี่ยงโชคโดยไม่มีคนนำทาง พวกเขาอาจจะจบลงด้วย
ผลลัพธ์ที่เลวร้าย

แม้พวกเขาจะข้ามทะเลทรายได้สำเร็จ แต่พวกเขาจะค้นหาฮั่วฉูปิงในทุ่งหญ้า
อันกว้างใหญ่ได้อย่างไร?

ทุกคนต้องรู้ก่อนว่า กองกำลังของฮั่วฉูปิงนั้นขึ้นชื่อเรื่องความคล่องตัวและ
ความยืดหยุ่น แม้แต่ชนเผ่าซงหนูก็ยังไม่สามารถจะไล่ตามพวกเขาได้ แล้ว
เหล่าลอร์ดจะทำได้อย่างไร?

นอกจากนี้ พวกเขายังได้ล่วงหน้าไปแล้วตั้งแต่ 3 วันก่อน

การจะไล่ตามพวกเขาจึงแทบจะเป็นไปไม่ได้เลย

สิ่งที่น่ากลัวก็คือ ไม่เพียงแค่พวกเขาอาจจะไม่พบกับกองกำลังหลักของ กองทัพอื่น แต่พวกเขายังอาจจะได้พบกับกองกัฬซงหนูด้วย

แค่คิดเกี่ยวกับมัน พวกเขาก็รู้สึกเย็นเฉียบแล้ว

ลอร์ดบางคนมีเจตนาที่จะยอมแพ้แล้ว

“นี่มันโง่งกันชัดๆ!” ลอร์ดบางคนบ่นออกมา

เหล่าลอร์ดไม่สามารถจะทำอะไรได้ พวกเขาทำได้เพียงส่ายหัวและเดิน ออกไปได้เท่านั้น

เมื่อพวกเขาเดินออกจากเต็นท์ไปแล้ว ไปฮัวก็หันมาถามเขา “หวู่ยี่ ท่านคิด อย่างไร?”

ก่อนที่โอหยางโจวจะทันได้กล่าวอะไร ชุ่นหลงเตียนเซว่ก็กล่าวออกมาว่า “โกอาจจะไม่ให้เคลสที่เป็นไปไม่ได้ พวกเราเพียงแค่อยังไม่พบเบาะแสของเคลส ก็เท่านั้น”

ตามที่คาดหวังไว้กับคนบ้าเคลสผู้นี้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเคลสของเขานั้น ถูกต้อง

เมื่อได้ยินเช่นนั้น แม้แต่ไปฮัวก็พยักหน้าเพื่อแสดงความเข้าใจ

“แล้วเจ้าคิดว่า เบาะแสอยู่ที่ใด?” ไปฮัวถาม

“ค่ายทหาร!”

ซุ่นหลงเตียนเซวเชื่อมั่นอย่างมาก

“โอ้ ทำไมถึงเป็นที่นั่นล่ะ?” ไปฮัวถามซอกแซก

ซุ่นหลงเตียนเซวชี้ไปที่เต็นท์และยิ้ม “ค่ายทหารแห่งนี้ เป็นค่ายหลักกองกำลังของฮัวฉูปิง และเป็นแกนหลักด้านโลจิสติกส์ ที่นี่เป็นสถานที่เดียวที่พวกเราสามารถจะหาเบาะแสได้ มันจึงควรจะเป็นที่นี้โดยไม่ต้องสงสัย”

“มีโอกาที่จะอยู่ภายในเมืองหรือไม่?” ไปฮัวถามขึ้นด้วยความคิดของตัวเอง

“ข้าคิดว่า มันก็มีความเป็นไปได้อยู่” ซุ่นหลงเตียนเซวไม่ได้ด่วนสรุป

“ดูเหมือนว่า พวกเราคงจะต้องแยกกันทำหน้าที่” โอหยางโซวกล่าวขึ้นมาในเวลาที่เหมาะสม

ในความเป็นจริง หัวใจของโอหยางโซวไม่ได้อยู่ที่นี้

ในค่าย เขาให้ความสำคัญกับซาโพจุนและคนอื่นๆ

ใครจะรู้ว่า เขาจะสังเกตเห็นบางสิ่งบางอย่างที่ผิดปกติได้

โอหยางโซวสังเกตเห็นว่า ในขณะที่เหล่าลอร์ดกำลังยอมแพ้ ซาโพจุนกลับยิ้มออกมา

แม้ว่ามันจะเกิดขึ้นเพียงชั่วขณะเดียว แต่มันก็ไม่อาจหลบเลี่ยงการสังเกตของโอหยางโซวได้

เห็นได้ชัดว่า เขาไม่ใช่ลอร์ดที่สามารถจะเก็บความรู้สึกของตนเองเอาไว้ได้ดีนัก

เมื่อเทียบกับความฉลาดของตี๋เงินและจ่านกลาง ซาโพนกลับไม่สามารถจะ
รับความสงบของตนเองได้

ดูเหมือนว่า พันมิตรหยานหวง หรืออย่างน้อยก็ซาโพน จะได้รับข้อมูล
ภายในที่เกี่ยวข้องกับสงครามครั้งนี้มาก่อนแล้ว

นี่เป็นข้อได้เปรียบของตระกูลที่ทรงพลังอำนาจ ซึ่งโอหยางโซวไม่สามารถจะ
ทำอะไรได้

แน่นอน โอหยางโซวเชื่อว่า เป็นซาโพนเองที่ได้รับข้อมูลที่เกี่ยวข้อง
บางอย่างมา

ไม่อย่างนั้น พันมิตรหยานคงจะวางแผนสำหรับสงครามครั้งนี้อย่างรัดกุม
และมาพร้อมกันทั้งหมด อย่างไรก็ตาม กลับมีเพียง 3 คนเท่านั้น ที่เลือก
เส้นทางสายนี้

‘หืมมม...ดูเหมือนว่ามันจะน่าสนใจจริงๆ!’

จิตวิญญาณแห่งการต่อสู้ของโอหยางโซวถูกจุดขึ้น

อย่างไรก็ตาม เขาไม่ได้บอกข้อสรุปนี้กับไปฮัวและซุ่นหลงเตียนเซว

ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น การค้าหาเบาะแสของเควสก็ยังคงเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด
ในตอนนี้

ไปฮัวมุ่งหน้าเข้าเมือง ขณะที่ซุ่นหลงเตียนเซวไปที่ค่ายทหาร

สำหรับโอหยางดชว เขาไม่ได้ไปไหน เขามุ่งหน้าตรงไปยังจุดดำเนินการโลจิสติกส์ เขาอยากจะทำความเข้าใจว่า ทรัพยากรและไอเท็มใดที่กองทัพฮั่นเตรียมเอาไว้ให้

นอกจากนี้ เขายังจำเป็นต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับคะแนนทรัพยากรสงคราม 500 แต้มของเขาด้วย

จากคำกล่าวของขุนพลหลัก ผู้เล่นทุกคนจะได้รับเสบียง

คนที่รับผิดชอบเป็นเจ้าหน้าที่เสบียง เขาอายุราว 30 ปี และเขามีไขมันก้อนใหญ่อยู่ที่หน้าท้อง มันเกือบจะฉีกชุดเครื่องแบบของเขาออกเป็นชิ้นๆ

ที่ด้านหน้าคลังสินค้า มีลอร์ดจำนวนมากมาเพื่อสอบถามข้อมูล

โอหยางโซวไม่ได้รับแรงนั้ก เขาเพียงแค่นั่งรออยู่ข้างๆอย่างอดทน

ผ่านการสังเกตของเขา โอหยางโซวเข้าใจหลายๆอย่าง

ลอร์ดทั่วไปไม่มีคะแนนทรัพยากรสงคราม พวกเขาจะได้รับทรัพยากรเพียงครั้งเดียว และมันจำกัดเฉพาะสำหรับจำนวน 3,000 คนเท่านั้น

พวกเขาจะไม่ได้รับอะไรเพิ่มเติมอีก

ทรัพยากรที่พวกเขาจะได้รับ จะมีเพียงทรัพยากรพื้นฐานอย่าง ขนมปังและอาหารสัตว์ อย่างมาก พวกเขาก็จะได้รับลูกศรเพิ่มอีกเล็กน้อย

พวกเขาไม่มีโอกาสที่จะได้รับอุปกรณ์ใดๆเลย

เหล่าลอร์ดแทบจะไม่ได้เอาอะไรมาเลย เมื่อพวกเขาเห็นว่า พวกเขาได้รับ
ทรัพยากรมาเพียงเล็กน้อย พวกเขาก็แทบจะร้องไห้ออกมา พวกเขาคาดหวัง
กันว่า สถานการณ์จะเป็นเหมือนกับสงครามครั้งก่อนๆ

โกอา กำลังพยายามจะบังคับให้ลอร์ดทั้งหมดอดตาย?

โอหยางโซวรอให้เหล่าลอร์ดกระจายตัวกันออกไป ก่อนที่เขาจะก้าวไป
ข้างหน้า

มันดูเหมือนจะแปลกๆ เจ้าหน้าที่เสียบยงผู้นี้ดูหยิ่งผยองและมั่นใจต่อหน้า
เหล่าลอร์ด

อย่างไรก็ตาม เมื่อเขาได้เห็นโอหยางโซว ทักษะคติของเขาก็ดูเปลี่ยนไปจาก
หน้ามือเป็นหลังมือ เขายิ้มกว้างราวกับเห็นแม่ของเขาเอง

‘ยิ้มโดยปราศจากเหตุผล เขาซ่อนเจตนาร้ายไว้หรือไม่?’

หัวใจของโอหยางโซวเต็มไปด้วยความกังวลขึ้นมาทันที

โอหยางโซวสังเกตเห็นว่า แม้เจ้าหน้าที่คนนี้จะดูไร้ประโยชน์ และไร้
ความสามารถ แต่ในความเป็นจริงแล้ว เขาฉลาดเป็นอย่างมาก นอกจากนี้
ความเจ้าเล่ห์ยังเต็มอยู่ในดวงตาของเขา

ไม่อย่างนั้น เขาคงจะไม่สามารถจะรับตำแหน่งที่สำคัญอย่างเจ้าหน้าที่เสียบยง
ได้

“ท่านลอร์ดมาที่นี่เพื่อรับทรัพยากรหรือไม่?”

เจ้าหน้าที่เสปียงกล่าวประจบสอพลอ ใครจะคิดว่า เขาสามารถไค้งค้ำับ
ด้วยร่างกายเช่นนั้นได้อย่างคล่องแคล่ว

ขณะที่เขากล่าวออกมา ใบหน้าของเขาเต็มไปด้วยรอยยิ้ม

แม้หัวใจของเขาจะเต็มไปด้วยความระมัดระวัง แต่ใบหน้าของโอหยางโซว
กลับไม่แสดงอาการใดๆ “ท่านเคยได้ยินเกี่ยวกับคะแนนทรัพยากรสงคราม
หรือไม่?”

โอหยางโซวสังเกตเห็นว่า ดวงตาของเจ้าหน้าที่เสปียงเปล่งประกายขึ้น
ในทันที

รอยยิ้มบนใบหน้าของเขา กลายเป็นประจบสอพลอมากยิ่งขึ้น

“ข้าได้ยิน ข้าได้ยินเกี่ยวกับเรื่องนี้”

เมื่อโอหยางโซวได้ยินเช่นนั้น เขาก็รู้สึกหนาวไปถึงกระดูกสันหลัง

“พวกเราจะแลกเปลี่ยนคะแนนทรัพยากรสงครามอย่างไร?” โอหยางโซว
ถาม

“ท่านลอร์ดลองดูสิ่งนี้!” ราวกับมีเวทย์มนต์ หนังสือเล่มเล็กๆปรากฏขึ้นบน
มือของเจ้าหน้าที่เสปียงอย่างฉับพลัน

เจ้าหน้าที่เสปียงแต่งตัวรุ่มร่าม มือของเขาก็ค่อนข้างมัน อย่างไรก็ตาม
หนังสือเล่มนี้กลับสะอาดมาก ไม่มีสิ่งสกปรกอยู่เลย เห็นได้ชัดว่ามันเป็นของ
ล้ำค่า

โอหยางโซว์รับหนังสือมาอย่างระมัดระวัง เมื่อเขาเปิดมันออกมาดู ดวงตาของเขาก็เปล่งประกายขึ้นในทันที

เขาพบรายการที่หายากในหนังสือเล่มนี้ และรายการแรกก็ทำให้โอหยางโซว์ดีใจมากที่สุด ‘แผนปฏิบัติการกองกำลังเฉพาะกิจ’

เพียงแค่ชื่อของมัน ก็บอกถึงมูลค่าที่น่าเหลือเชื่อของมันแล้ว

‘ไม่ต้องสงสัยเลยว่า รายการที่หายากเหล่านี้ จำเป็นจะต้องใช้คะแนนทรัพยากรสงครามแลกเปลี่ยนมา

อย่างไรก็ตาม เพียงแค่แผนที่เพียงอย่างเดียว ก็ต้องใช้คะแนนทรัพยากรสงครามถึง 100 แต้มแล้ว

‘นี่มันปล้นกันชัดๆ!’